

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 683

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 54 din 7 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–8	139. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România.....	12–13
Decizia nr. 253 din 24 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 307 și art. 416 din Codul de procedură civilă	9–10	955. — Ordin al ministrului sănătății privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.483/2010 pentru aprobarea Normelor privind procedura administrativă a Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale de gestionare a variațiilor	14
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020	11	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
138. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Licenței de dare în administrare pentru explorare nr. 21.101/2018 în perimetrul Șugaș Băi, județul Covasna	11	9. — Regulament pentru modificarea anexei la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară	14–15
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA			
		12. — Decizie privind reglementarea sistemului național de educație medicală continuă, a criteriilor și normelor de acreditare a furnizorilor de educație medicală continuă, precum și a sistemului procedural de evaluare și creditare a activităților de educație medicală continuă adresate medicilor	16–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 54**

din 7 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Ruxandra Popescu în Dosarul nr. 379/42/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.261D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 12 decembrie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea, și a autoarei excepției, Ruxandra Popescu, asistată de domnul avocat Rareș Puiu-Nan, cu delegație depusă la dosar. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 30 ianuarie 2018, respectiv 7 februarie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 379/42/2016, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Ruxandra Popescu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că, deși judecătorii pot avea calitatea de subiecți activi ai infracțiunii de abuz în serviciu, aceștia nu pot fi trași la răspundere penală pentru modalitatea efectivă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate, aspecte care reprezintă atributul exclusiv al instanței și care nu pot fi cenzurate decât prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. Modalitatea de interpretare a probelor și de aplicare a legii la un caz concret reprezintă raționamentul judiciar, care stă la baza pronunțării hotărârii judecătorești și nu poate constitui temei al răspunderii penale a judecătorului. În caz contrar, s-ar

ajunge la încălcarea principiului independenței judecătorului prevăzut de art. 124 alin. (3) din Constituție, precum și la încălcarea art. 129 din Legea fundamentală referitor la căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

5. Arată că, în Decizia din 9 decembrie 1981, Curtea de Casație din Franța a statuat că „hotărârile judecătorești, atât în privința dispozitivului, cât și a considerentelor, nu pot fi criticate decât prin intermediul căilor de atac, astfel că o hotărâre judecătorească nu poate fi considerată prin ea însăși o infracțiune”. Susține, de asemenea, că, în doctrină, s-a exprimat opinia potrivit căreia hotărârile judecătorești, respectiv actele cu caracter jurisdicțional ale judecătorilor, nu pot fi considerate elementele constitutive ale unei infracțiuni și nu pot constitui temei al angajării răspunderii penale a acestora.

6. În acest context, apreciază că simpla pronunțare a unei hotărâri greșite nu este prin ea însăși un act abuziv, dacă nu se dovedește reaua-credință a judecătorului, care presupune că acesta a cunoscut caracterul vădit abuziv al acțiunilor sale, urmărind sau acceptând vătămarea intereselor legale ale unei persoane. Eventualele erori apărute în procesul de interpretare și aplicare a legii nu echivalează cu o exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu, în sensul legii penale. Astfel, o hotărâre greșită, fără a exista rea-credință, rămâne în sfera erorilor de judecată, acestea putând fi îndreptate în urma exercitării căilor de atac prevăzute de lege în fiecare caz în parte.

7. În continuare, plecând de la cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, referitor la principiul *ultima ratio*, autoarea excepției susține că, în cazul hotărârilor judecătorești greșite, remediul este prevăzut de dispozițiile legale care reglementează căile de atac, prin exercitarea cărora se poate atinge scopul urmărit. Căile de atac sunt instituite de către legiuitor în mod expres și limitativ, acestea neputând fi eludate în sensul creării posibilității unei reexaminări a unei hotărâri judecătorești într-un alt cadru decât cel reglementat de legiuitor. Astfel, nu poate fi acceptat ca o instanță penală sesizată prin rechizitoriul care dispune trimiterea în judecată a unui judecător pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu constând în aceea că ar fi pronunțat o hotărâre nelegală și/sau netemeinică să stabilească legalitatea și/sau temeinicia unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză, întrucât instanța penală nu se poate substitui instanței de control judiciar.

8. În condițiile în care instanța penală ar stabili că o hotărâre judecătorească definitivă, care a dobândit autoritate de lucru judecat, este nelegală și/sau netemeinică, s-ar ajunge la încălcarea flagrantă a principiului securității raporturilor juridice, cu consecința încălcării art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că o soluție definitivă pronunțată într-un litigiu nu trebuie rediscuțată.

9. Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că textele criticate nu sunt contrare Constituției, deoarece, în realitate, excepția de neconstituționalitate vizează aplicarea concretă a legii la situația de fapt și de drept dedusă judecătii. În acest sens, arată că verificarea existenței elementului material al infracțiunii constituie atribuția ce revine instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, deci autorității judecătorești, în operațiunea de deliberare, în urma administrării probelor în cauza dedusă judecătii, iar întrunirea elementelor constitutive ale unei infracțiuni este analizată de instanța de judecată, și nu de instanța de contencios constituțional. Excepția vizează deci aplicarea concretă a legii în speța dedusă judecătii, în raport cu limitele investirii instanței, și nu conformitatea dispozițiilor legale criticate cu textele Constituției. În plus, nu se poate accepta ideea că textele criticate ar contraveni Constituției, deoarece, tocmai în forma în care aceste texte legale există în prezent, sunt plenar respectate dispozițiile ce garantează egalitatea cetățenilor în fața legii. Instanța judecătorească apreciază că, în situația excluderii din conținutul infracțiunii de abuz în serviciu a elementului material ce constă în pronunțarea unei hotărâri judecătorești, ar fi flagrant încălcate dispozițiile constituționale ce garantează egalitatea cetățenilor în fața legii și egalitatea de drepturi, așa cum se stipulează în art. 16 din Constituție.

10. A se exclude din elementul material al acestei infracțiuni pronunțarea unei hotărâri judecătorești ar deschide calea acceptării ideii/posibilității concrete de a se pronunța orice fel de hotărâri judecătorești, chiar cu rea-credință, deci cu încălcarea vădită și conștientă a legii, doar în considerarea unicului argument că aceste hotărâri nu pot face obiectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, ceea ce, în mod evident, ar conduce la plasarea judecătorului deasupra legii, înfrângându-se astfel, principiul egalității cetățenilor în fața legii. Aceasta ar echivala cu o dezincriminare, deci cu o scoatere în afara cadrului legal normativ a actelor/faptelor săvârșite de magistrații chemați să aplice legea, care nu ar mai putea fi trași la răspundere pentru săvârșirea unor acțiuni/inacțiuni de încălcare a legii, prin neîndeplinirea vădită și cu intenție a unor atribuții legale, în operațiunea de pronunțare a unei hotărâri judecătorești, deci de exercitare a prerogativelor legale cu care au fost investiți. Acest fapt ar avea drept consecință încurajarea încălcărilor legii chiar de către persoanele chemate cu prioritate a le apăra, respectiv magistrații, ceea ce, în mod logic, ar conduce la ideea că, dezincriminate fiind, faptele de abuz în serviciu comise de magistrați în instrumentarea cauzelor cu care sunt investiți sunt în realitate ocrotite de lege, cât timp nu constituie obiect al răspunderii penale. Este incontestabil faptul că hotărârile judecătorești sunt supuse căilor legale de atac, în condițiile și termenele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare, potrivit art. 129 din Constituție, care reglementează folosirea căilor de atac. Însă, independent de consacrarea dreptului de a exercita căile legale de atac, dispozițiile Constituției nu pot exclude, *de plano*, săvârșirea faptei de abuz în serviciu prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești, indiferent de caracterul atacabil/neatacabil al acesteia și independent de problema exercitării sau nu a unei căi de atac în respectiva cauză. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că aspectele invocate de autoarea excepției privesc interpretarea și aplicarea legii, iar nu o problemă de constituționalitate a acesteia. Astfel, modalitatea și limitele controlului hotărârilor judecătorești, precum și ale răspunderii magistraților pentru actele efectuate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în cazuri concrete deduse judecătii, sunt aspecte care nu au legătură cu normele invocate ca fiind neconstituționale, fiind aspecte de aplicare a legii, ce excedează sferei atribuțiilor de control a Curții Constituționale. Prin urmare, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție este inadmisibilă.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. Legea nr. 78/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Art. 13² a fost introdus prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 521/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.123 din 29 noiembrie 2004, fiind modificat prin art. 79 pct. 9 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 246 din Codul penal din 1969: „*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.*”;

— Art. 297 alin. (1) din Codul penal: „*Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*”;

— Art. 13² din Legea nr. 78/2000: „*În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.*”

16. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, art. 1 alin. (4) care dispune că statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a

supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) și alin. (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, art. 126 alin. (1), alin. (2) și alin. (5) referitor la instanțele judecătorești și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. De asemenea, invocă art. 6 paragraful 1 și art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 1 din Carta universală a judecătorului, art. 16 din Recomandarea CM/Rec (2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile, adoptată de Comitetul Miniștrilor în 17 noiembrie 2010, la cea de-a 1098-a întâlnire a delegaților miniștrilor.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ceea ce autoarea acesteia solicită instanței de contencios constituțional este ca, prin pronunțarea unei decizii de admitere, să se constate că, în toate cazurile, sintagma „act” cuprinsă în art. 246 din Codul penal din 1969 și art. 297 alin. (1) din Codul penal nu se referă la „pronunțarea unei hotărâri judecătorești”. Cu alte cuvinte, se solicită restrângerea sferei răspunderii penale a judecătorilor.

18. Curtea reține că, referitor la tragerea la **răspundere juridică** a magistraților, a identificat două situații, după cum izvorul generator de prejudicii se găsește în viața personală sau profesională a acestora. Astfel, în măsura în care un cetățean magistrat nesocotește/lezează cu prilejul exercitării drepturilor sale civile/personale drepturile altor persoane (de exemplu, a construit un imobil fără autorizație, a produs un accident de circulație etc.), atunci acesta, asemeni celorlalți cetățeni ai României, poate fi chemat în judecată penală sau civilă, în funcție de incidența normelor specifice, dreptul comun fiind operabil în condiții egale. În ceea ce privește încălcarea unor drepturi sau vătămarea unor interese legitime ale altor persoane care își au izvor în activitatea profesională a magistraților, Curtea a constatat că, potrivit art. 4 din Legea nr. 303/2004, atât judecătorii, cât și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii și să respecte drepturile și libertățile persoanelor, motiv pentru care orice nesocotire a principiului legalității este de natură să atragă răspunderea lor penală, disciplinară sau civilă. În acest sens sunt și prevederile art. 94 din aceeași lege, potrivit cărora „judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii”. Așa fiind, în raport cu aceste prevederi legale, Curtea a identificat trei tipuri de răspundere a magistraților generate de exercitarea funcției specifice, și anume penală, disciplinară și civilă. Prin urmare, din perspectiva răspunderii penale nu există nicio diferență de tratament între magistrați și alți cetățeni, întrucât, dacă sunt lezate valorile sociale ocrotite de legea penală, aceștia, indiferent de calitatea pe care o au, pot fi incriminați ca subiecți activi ai unor infracțiuni (Decizia nr. 263 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 11 iunie 2015, paragrafele 21—25).

19. Totodată, în ceea ce privește tragerea la **răspundere penală** a judecătorilor, Curtea observă că, în Avizul nr. 3 asupra principiilor și regulilor privind imperativele profesionale aplicabile judecătorilor și în mod deosebit a deontologiei, comportamentelor incompatibile și imparțialității, Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni a subliniat că „*judecătorii trebuie să fie răspunzători penal în fața legii ordinare pentru infracțiuni comise în afara funcției lor juridice; răspunderea penală nu trebuie să se aplice judecătorilor pentru greșeli neintenționate în exercițiul funcțiunii*” [CCJE (2002) Aviz nr. 3 din

19 noiembrie 2002, pct. 75]. De asemenea, în Recomandarea către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile, Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei a reținut două principii fundamentale în sensul că „*Nu poate fi antrenată răspunderea penală a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință*”; „*Atunci când nu exercită funcții judiciare, judecătorii sunt responsabili civil, penal sau administrativ ca și orice alt cetățean*” [Recomandarea CM/Rec(2010)12 adoptată de Comitetul Miniștrilor la 17 noiembrie 2010, la cea de-a 1098-a întâlnire a delegaților miniștrilor, paragrafele 68 și 71].

20. În acest context, Curtea reține că, în Opinia privind imunitatea judecătorilor, adoptată la 8—9 martie 2013, Comisia de la Veneția a reținut că „Comisia de la Veneția a pledat în mod constant în favoarea unei imunități funcționale limitate a judecătorilor: «Magistrații (judecătorii, procurorii și anchetatorii) nu trebuie să beneficieze de imunitate generală astfel cum prevede Constituția Bulgariei. Potrivit standardelor generale, aceștia necesită în mod cert protecție împotriva acțiunilor civile care vizează activitățile efectuate cu bună-credință în exercitarea funcțiilor lor. Însă, ei nu trebuie să beneficieze de o imunitate generală în caz de urmărire penală pentru infracțiunile pentru care trebuie să răspundă în fața instanțelor» [CDL-AD(2013)008, paragraful 16]”.

21. De asemenea, în Raportul său privind Independența Sistemului Judiciar — Partea I: Independența Judecătorilor, Comisia de la Veneția a precizat că „este indiscutabil că judecătorii trebuie să fie protejați împotriva influențelor externe nepotrivite. În acest scop, aceștia trebuie să se bucure de imunitate funcțională — dar exclusiv funcțională (imunitate față de urmărirea penală pentru acte îndeplinite în exercitarea funcției lor, cu excepția infracțiunilor intenționate, de ex. luarea de mită)” [CDL-AD(2010)004, paragraful 61].

22. Având în vedere cele expuse anterior, Curtea reține că, în ceea ce privește răspunderea juridică a judecătorilor, aceasta nu poate fi restrânsă doar la anumite forme ale acesteia, fiind unanim admis că aceștia pot fi trași la răspundere din perspectivă civilă, disciplinară și penală. În ceea ce privește răspunderea penală a acestora, se distinge între răspunderea penală pentru fapte săvârșite în exercitarea funcțiilor și răspunderea penală ce intervine în cazul săvârșirii de fapte ce nu interferează cu exercitarea funcției de judecător.

23. În ceea ce privește prima categorie — **răspunderea penală pentru fapte săvârșite în exercitarea funcțiilor** —, Curtea constată că, în ceea ce privește judecătorii, tragerea la răspundere juridică a acestora nu se poate realiza făcându-se abstracție de necesitatea respectării principiului independenței acestora. Cu toate acestea, nu trebuie omis că rolul judecătorului este acela de a înfăptui justiția, în numele legii [art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 126 alin. (1) din Constituție], respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor fiind obligatorie [art. 1 alin. (5) din Constituție], pentru toți cetățenii, inclusiv cei care exercită funcția de judecător. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 16 din Constituție, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Astfel, Curtea constată că ar fi în neconcordanță cu însăși Legea fundamentală dacă principiul potrivit căruia nimeni nu se poate prevala de necunoașterea legii — *nemo censetur legem ignorare* — se aplică tuturor cetățenilor, mai puțin celor care în exercitarea funcției pe care o dețin trebuie să interpreteze și să aplice legea. Cu alte cuvinte, independența judecătorului nu exclude responsabilitatea acestuia în exercitarea funcției pe care o deține. Responsabilitatea judecătorului stă, printre alte

elemente, la baza calității actului de justiție, și, implicit, la baza imparțialității acestuia. Astfel, Curtea constată că nu se poate ajunge la o absolutizare a independenței judecătorului în sensul imposibilității tragerii la răspundere penală a acestuia, deoarece nici nu s-ar mai putea vorbi despre principiul independenței justiției dacă acesta ar fi folosit în scopul de a împiedica tragerea la răspundere pentru săvârșirea unor fapte penale. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că principiul constituțional al independenței judecătorilor implică, în mod necesar, un alt principiu, cel al responsabilității. Independența judecătorului nu constituie și nu poate fi interpretată ca o putere discreționară a acestuia sau o piedică în calea angajării răspunderii sale în condițiile legii, indiferent că este vorba despre răspundere penală, civilă sau disciplinară (Decizia nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012).

24. În acest context, Curtea observă că răspunderea penală a judecătorilor pentru fapte săvârșite în exercitarea funcțiilor a fost analizată și de către Comisia de la Veneția. Astfel, în Opinia *Amicus Curiae* privind răspunderea penală a judecătorilor, Comisia de la Veneția pornește de la analiza principiului independenței judecătorilor și a protecției independenței judecătorilor prin imunitate funcțională, precizând, în esență, că: „atunci când se discută despre independența judecătorilor, este important să se reitereze faptul că imunitatea judecătorească — adică imunitatea față de urmărirea penală pentru acte efectuate în exercițiul funcției de judecător, cu excepția infracțiunilor comise cu intenție (imunitatea funcțională) — este parte integrantă din conceptul mai vast al independenței judecătorești. [...] Imunitatea judecătorească este importantă, de vreme ce servește independenței judecătorului în măsura în care îi permite acestuia să decidă cazurile fără să-i fie teamă de răspunderea civilă sau penală pentru soluțiile pronunțate cu bună-credință. Independența, imparțialitatea, integritatea și profesionalismul sunt valori de bază ale sistemului judiciar. [...] Independența judiciară a fost tradițional considerată a fi o chestiune de independență față de influențele externe asupra exercitării puterii judecătorești. Totuși, cele mai recente standarde privind sistemul judiciar abordează, de asemenea, dimensiunea internă a independenței judiciare. Cu alte cuvinte, libertatea specială a judecătorilor în raport cu alți judecători de la aceeași instanță și de la instanțele superioare presupune că «Judecătorii trebuie să aibă libertatea neîngrădită pentru a soluționa cauzele imparțial, în conformitate cu legea și cu propria lor viziune privind interpretarea faptelor». [...] În sens larg, independența judiciară presupune că fiecare judecător în parte este independent în exercitarea funcțiilor sale judecătorești. Judecătorii trebuie să fie independenți și imparțiali în procesul de luare a deciziilor și să fie capabili să acționeze fără nicio restricție, influență necorespunzătoare, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din partea niciunei autorități, inclusiv «autoritățile interne ale sistemului judiciar». Prin urmare, independența judiciară, de principiu, trebuie protejată atât în componenta sa «externă», cât și cea «internă». Independența judiciară nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul personal al judecătorului; acesta este un principiu fundamental, un element esențial al oricărui stat democratic, o condiție prealabilă a statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, respectarea drepturilor omului și aplicarea imparțială a legii. Puterea judecătorească trebuie să fie independentă pentru a-și îndeplini rolul în raport cu celelalte puteri ale statului, cu societatea în general, și cu părțile

în proces. Prin urmare, acesta nu este doar un element care se bazează pe statul de drept, dar, de asemenea, este o condiție pentru a asigura că toate persoanele (și alte puteri ale statului) se vor bucura de egalitate și vor avea acces la un proces echitabil în fața unor instanțe imparțiale. Este necesară stabilirea unui echilibru între imunitatea ca mijloc de protecție a judecătorului împotriva presiunii excesive și a abuzului din partea puterilor statului sau a persoanelor fizice (imunitate), pe de o parte, și faptul că judecătorul nu este mai presus de lege (responsabilitate), pe de altă parte. Comisia de la Veneția a subliniat în mod constant faptul că judecătorii nu trebuie să beneficieze de imunitate generală, ci de imunitate funcțională pentru actele realizate în exercitarea funcțiilor lor judiciare. Acest lucru se datorează faptului că, în principiu, judecătorul trebuie să beneficieze de imunitate doar în cadrul exercitării funcțiilor sale legale. În cazul în care el sau ea comite o infracțiune în exercitarea funcțiilor, el sau ea nu trebuie să se bucure de imunitate față de răspunderea penală” [CDL-AD(2017)002, paragrafele 9, 10, 14—17].

25. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că, potrivit standardelor constituționale și celor europene, pronunțarea unei hotărâri judecătorești nu este exclusă *de plano* de la incidența răspunderii penale a judecătorului, ci, în anumite cazuri, pronunțarea unei hotărâri se poate concretiza, în fapt, în săvârșirea unei infracțiuni. Curtea observă că regula ce se impune este că pronunțarea unei hotărâri judecătorești nu poate atrage răspunderea penală, excepția — tragerea la răspundere penală — intervenind ca urmare a stabilirii modului în care judecătorul a acționat — cu intenție, rea-credință, fără însă a putea fi enumerate exhaustiv și concret cazurile care determină incidența răspunderii penale în cazul pronunțării unei hotărâri judecătorești.

26. În acest context, în ceea ce privește **infracțiunea de abuz în serviciu**, Curtea observă că sfera subiecților activi care pot săvârși această infracțiune se circumscrie, în principal, dispozițiilor art. 175 din Codul penal, aceasta fiind determinată de persoanele care au calitatea de funcționari publici, în sensul legii penale. Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul penal, funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești. Formularea largă, generică și extrem de indeterminată din legea penală precedentă (Codul penal din 1969) a fost înlocuită cu o indicare mai circumstanțiată a trei categorii de domenii în cadrul cărora, fiind încadrate, anumite persoane dobândesc statutul (în accepțiunea penală) de funcționari publici: domeniul exercitării de atribuții și responsabilități legal stabilite în vederea realizării prerogativelor celor trei puteri etatice (legislativă, executivă și judecătorească); domeniul exercitării funcțiilor publice (potrivit anexei la Legea nr. 188/1999) ori de demnitate publică (indiferent de natura acestora); domeniul exercitării atribuțiilor legale de realizare a obiectului de activitate al unei regii autonome ori al altui operator economic sau al altei persoane juridice care are capital integral/majoritar de stat. Totodată, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, puterea judecătorească se exercită de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. Așa fiind, Curtea observă că legiuitorul a reglementat, în mod expres, calitatea judecătorului de subiect activ în cazul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu.

27. În continuare, Curtea constată că practica judiciară a reținut că pentru susținerea acuzației de abuz în serviciu trebuie

dovedite, din punct de vedere obiectiv, următoarele: conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu actele de serviciu (îndeplinirea, neîndeplinirea ori întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, realizarea unui act contrar acestor îndatoriri); conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu prejudiciul (cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos); legătura dintre prejudiciul produs și atribuțiile de serviciu (a se vedea Decizia nr. 3.113 din 9 decembrie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală).

28. În ceea ce privește conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu actele de serviciu, Curtea, analizând dispozițiile ce reglementează infracțiunea de abuz în serviciu, constată că fapta incriminată trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar neîndeplinirea unui act și îndeplinirea unui act prin încălcarea legii reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, fiind elemente care contribuie la configurarea acestei infracțiuni (Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 50).

29. Astfel, Curtea observă că, din perspectiva exercitării de către judecător a atribuțiilor de serviciu, pronunțarea unei hotărâri judecătorești presupune interpretarea și aplicarea legii la cazurile concrete deduse judecării, avându-se în vedere circumstanțele specifice ale acestora. Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, că, în temeiul art. 126 din Constituție, aspectele ce vizează interpretarea și aplicarea legii țin de competența exclusivă a instanțelor judecătorești (Decizia nr. 624 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 13 ianuarie 2015, paragraful 17; Decizia nr. 193 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 6 iunie 2017, paragraful 17). Instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii. Decizia instanței de judecată poate fi atacată la instanța superioară, iar, în cazul în care practica judiciară vedește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), dă Înaltei Curți de Casație și Justiție competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești (Decizia nr. 126 din 11 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010).

30. Totodată, Curtea a reținut că atribuțiile judecătorului implică identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, astfel încât legiuitorul aflat în imposibilitate de a prevedea toate situațiile juridice lasă judecătorului, investit cu puterea de a spune dreptul, o parte din inițiativă. Astfel, în activitatea sa de interpretare a legii, judecătorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în acest domeniu (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale, în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară (Decizia nr. 275 din 8 mai 2014, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 17 iulie 2014, paragraful 16; Decizia nr. 296 din 1 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 12 iulie 2011).

31. Curtea constată că premisele pronunțării unei hotărâri judecătorești le constituie identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și adaptarea acesteia la faptele juridice (interpretarea normei) și aplicarea acesteia la cauza dedusă judecării. De altfel, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, prevede că „judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă”. Așa fiind, Curtea constată că, în principiu, interpretarea legii, evaluarea faptelor și a probelor efectuate de către un judecător în scopul soluționării cauzelor, nu poate să conducă la tragerea la răspundere penală a acestuia. În același sens, în Recomandarea cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei nota faptul că „nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență” [CM/Rec(2010)12, art. 66].

32. În continuare, Curtea reține cele constatate de Comisia de la Veneția, în sensul că „independența individuală a judecătorilor trebuie să îi permită fiecăruia dintre ei și fiecărui complet de judecată să facă un efort pentru a schimba practica stabilită — să adopte o altă decizie — în cazul în care el sau ea crede că acest lucru este necesar a fi făcut într-un caz particular. Desigur, o astfel de încercare va fi făcută în mod deschis, iar judecătorul trebuie să prezinte argumente coerente cu privire la motivul pentru care prezenta cauză este diferită de jurisprudența anterioară sau de ce raționamentul aplicat în jurisprudența anterioară ar trebui să fie modificat. Ulterior, instanța de apel va decide să urmeze sau nu această argumentare nouă. În general, judecătorul nu ar trebui să se limiteze doar la aplicarea jurisprudenței existente. Esența funcției sale constă în interpretarea reglementărilor legale în mod independent. Uneori, judecătorii sunt obligați să aplice și să interpreteze legislația contrar «practicii judiciare naționale uniforme». Astfel de situații pot apărea, de exemplu, ca urmare a aplicării unor tratate internaționale, precum și în cazul în care, prin intermediul deciziilor instanțelor internaționale care supraveghează aplicarea tratatelor internaționale, se solicită modificarea practicii judiciare naționale actuale. Interpretarea pe care o poate face un judecător și care poate să nu fie conformă cu jurisprudența consacrată nu trebuie să devină, în sine, un motiv pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția cazului în care această interpretare se face cu rea-credință, cu intenția de a obține un beneficiu sau de a prejudicia o parte la proces sau ca urmare a unei neglijențe grave. Chiar dacă judecătorii de la instanțele inferioare trebuie, în general, să se ghideze după jurisprudența existentă, acestora nu ar trebui să le fie interzis să o conteste, în cazul în care, în opinia lor, consideră că acest lucru este corect. Doar opunerea persistentă față de practicile consolidate, care rezultă cu multiple anulări ale deciziilor luate în cauzele în privința cărora există o jurisprudență bine stabilită și clară, poate duce la aplicarea sancțiunilor disciplinare.

33. Comisia de la Veneția a constatat că procesul de judecare a cauzei nu este și niciodată nu a fost o activitate pur mecanică. Din acest motiv, standardele europene cu privire la justiție protejează dreptul și obligația fiecărui judecător de la orice nivel de ierarhie judiciară să își exercite funcțiile de judecare a cauzelor liber de orice imixtiune, fie externă, fie

internă. Aspectul nonmecanic de judecare a cauzei presupune faptul că răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată în această cauză de instanța superioară. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către judecător a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor. Simplul fapt că o hotărâre judecătorească este anulată în instanța superioară nu înseamnă că judecătorul din instanța inferioară a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea” [CDL-AD(2017)002, paragrafele 32—35].

34. De asemenea, în același context, Curtea reține ca fiind aplicabile cele statuate de Comisia de la Veneția în sensul că „răspunderea penală a unui judecător și rezultatul unui proces în apel sau recurs sunt două chestiuni separate, care nu trebuie confundate. Comisia de la Veneția a fost în mod constant de opinie că anularea soluției unui judecător de către instanțele superioare nu presupune în mod necesar faptul că judecătorul nu a acționat de o manieră competentă sau profesionistă. Pentru a-l trage la răspundere personală pe judecător pentru hotărârile pronunțate nu este suficient să se facă trimitere la faptul că hotărârile au fost anulate de către o instanță superioară. Orice decizie privind competența și profesionalismul unui judecător bazată pe cazurile a căror soluție a fost răsturnată în apel sau în recurs trebuie făcută în baza unei analize actuale a cazurilor în discuție. În orice caz, judecătorii pot fi trași la răspundere penală pentru hotărârile lor dacă le este dovedită vinovăția individuală și dacă eroarea lor se datorează relei-credințe sau neglijenței grave. În concluzie, utilizarea argumentului anulării hotărârii unei instanțe inferioare de către o instanță superioară ca motiv în sine pentru stabilirea ilegalității acelei hotărâri nu este conformă cu standardele europene” [CDL-AD(2017)002, paragrafele 43—45].

35. În aceeași abordare, Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), în Avizul nr. 18 (2015) privind Poziția puterii judecătorești și relația ei cu celelalte puteri ale statului în democrația modernă, art. 37, a subliniat, „cu privire la răspunderea civilă, penală și disciplinară («răspundere punitivă»), că principala reparație pentru erorile judiciare, care nu implică reaua-credință, trebuie să fie procedura căilor de atac. De asemenea, pentru a proteja independența justiției de presiuni necuvenite, trebuie exercitată o mare atenție pentru a încadra responsabilitatea judecătorilor cu privire la răspunderea penală, civilă și disciplinară. Sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile, nu trebuie să dea naștere la răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului, decât în cazuri de rea-credință, culpă intenționată sau de neglijență flagrantă dovedită”.

36. Astfel, Curtea constată că, potrivit standardelor constituționale și celor europene, elementele anterior expuse — care se circumscriu activității de pronunțare a unei hotărâri judecătorești — nu pot antrena răspunderea penală a judecătorului. O eventuală răspundere penală a judecătorului, din perspectiva săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, poate fi pusă în discuție numai după analiza conduitei proprii a persoanei acuzate în legătură cu paguba ori cu vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

37. Astfel, Curtea observă că infracțiunea ce face obiectul controlului de constituționalitate — abuzul în serviciu — presupune intenția ca formă de vinovăție. În acest context, Curtea constată că, potrivit Opiniei *Amicus Curiae* privind răspunderea penală a judecătorilor, Comisia de la Veneția are în vedere diverse sintagme, precum „malice” (paragrafele 19, 20, 22, 25, 39, 42 și 44), „bad-faith” (paragrafele 20, 33, 41, 49 și 53),

„good-faith” (paragraful 9), „wilful intent”/„wilful issuance” (paragraful 46). Potrivit versiunii în limba franceză, termenii echivalenți sunt „malveillance”, „mauvaise foi”, „bonne foi”, „intention délibérée”, „rendent « délibérément »”.

38. Curtea observă că „malice” are semnificația de intenție de a cauza un prejudiciu; „bad faith” are semnificația de comportament neonest sau nesincer, rea-credință; „good-faith” are sensul de comportament onest și sincer, bună-credință; „wilful intent” are semnificația de intenție directă, iar „wilful issuance” are sensul de pronunțare deliberată. Totodată, „malveillance” are semnificația de intenție de a face rău; „mauvaise foi” este acea stare de spirit a unei persoane care, deși susține că este sinceră, știe că afirmă un lucru fals, rea-credință; „intention délibérée” se referă la intenția directă; iar „rendent « délibérément »” înseamnă pronunțare deliberată.

39. În ceea ce privește dreptul intern, Curtea constată că dispozițiile art. 52 alin. (3) din Legea fundamentală fac referire la „răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar potrivit art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, „există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane”.

40. În continuare, în ceea ce privește sintagma „rea-credință”, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a reținut că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, acestea are semnificația de atitudine necorectă, necinstită, iar, potrivit doctrinei, antitezei relei-credințe i se atribuie mai multe accepțiuni, și anume: obligație de comportare corectă pe care părțile trebuie s-o respecte la încheierea și executarea convențiilor; convingerea unei persoane că acționează în temeiul unui drept și potrivit cu legea sau cu ceea ce se cuvine; sinceritate, onestitate, cinste. Valențe oarecum asemănătoare există și în plan juridic, dat fiind caracterul predominant etic al normelor care cârmuiesc cele două concepte aflate în opoziție. Astfel, se poate concluziona că reaua-credință este o formă a vinovăției, expresia dolului, fraudei și culpei grave, având ca numitor comun viclenia, înșelăciunea și omisiunea vădit intenționată (Decizia nr. 439 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 2 noiembrie 2016, paragraful 17).

41. Curtea reține că, în jurisprudența sa, a apreciat că reaua-credință poate fi calificată ca acea atitudine a unei persoane care săvârșește un fapt sau un act contrar legii sau celorlalte norme de conviețuire socială, pe deplin conștientă de caracterul ilicit al conduitei sale. Aceasta este o atitudine psihică ce conturează o poziție subiectivă a persoanei, concretizată în faptul de a acționa cu intenție cu scopul de a încălca obligațiile impuse (Decizia nr. 439 din 21 iunie 2016, precitată, paragraful 18). Totodată, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că convingerea magistratului reprezintă acea stare a persoanei răspunzătoare de aplicarea legii, bazată pe buna-credință, care este împăcată cu propria conștiință morală, care a îndrumat-o în aflarea adevărului prin utilizarea tuturor mijloacelor legale, respectiv a probelor. Convingerea ce stă la baza hotărârilor pe care un judecător le pronunță are drept fundament o conștiință juridică ce se formează numai după epuizarea duelului judiciar. Pentru a ajunge însă la o anumită convingere, judecătorul va face o analiză logică, științifică și riguroasă a faptelor relevante, cu respectarea principiilor legale referitoare la loialitatea administrării probelor și a aprecierii lor ca un tot unitar. Așa fiind, câtă vreme convingerea magistratului respectă principiul constituțional al independenței judecătorului care se supune numai legii, atunci ea nu poate fi privită ca un impediment în îndeplinirea actului de justiție, ci, dimpotrivă, ca o garanție a lui

(Decizia nr. 778 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 12 februarie 2016, paragrafele 31 și 32).

42. Analizând elementul *rea-credință*, în practica judiciară s-a precizat că „reua-credință presupune distorsionarea conștientă a dreptului, fiind o eroare evidentă și conștientă. Reua-credință presupune aplicarea în mod greșit a legii, pronunțarea de către judecător, conștient că greșește, a unei hotărâri evident eronate. Pentru a ne afla în prezența relei-credințe nu este suficient ca hotărârea/actul respectiv să fie evident eronat, trebuie să existe și alte indicii care să ducă la convingerea că magistratul a acționat cu intenția directă de a încălca legea și în deplină cunoștință de cauză. Distorsionarea legii trebuie să fie evidentă. Niciun alt judecător, având această cauză și aflat în aceleași condiții, nu ar fi judecat astfel. Raționamentul juridic al magistratului respectiv este în contradicție flagrantă cu principiile de drept din materia respectivă. Sub aspect probator, elementele se pot găsi doar în motivarea hotărârii și doar dacă există indicii că motivația este străină de obiectul cauzei. Trebuie să existe și alte indicii care să argumenteze credința că magistratul a distorsionat legea în mod conștient, care să demonstreze că judecătorul a aplicat legea în mod eronat în deplină cunoștință de cauză. Există erori care sunt comise fără ca persoana în cauză să fie conștientă că a încălcat legea. Prin urmare, nu orice eroare, fie ea gravă, poate face obiectul unei sancțiuni disciplinare. Deoarece corespunde spiritului de aplicare a legii, deseori există accepțiuni diferite în ceea ce privește aceeași cauză, fie referitor la interpretarea și aplicarea legii, fie referitor la administrarea probatoriului, și, având în vedere principiul independenței magistratului, un caz este pasibil de o sancțiune disciplinară atunci când hotărârea/actul respectiv este în mod evident contrar legii și o explicație scuzabilă nu poate fi găsită” (a se vedea Sentința nr. 242/2016 a Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal).

43. Curtea constată că, deși legiuitorul român a folosit termenul de *rea-credință*, analizarea acestuia trebuie să se raporteze și la înțelesul celorlalți termeni folosiți în documentele europene (a se vedea paragrafele 39—40 din prezenta decizie). Astfel, reua-credință presupune intenția de a produce un prejudiciu, dublată de un element imoral, judecătorul fiind conștient că acționează împotriva propriei sale convingeri și că manipulează legea.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ruxandra Popescu în Dosarul nr. 379/42/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

44. În ceea ce privește legătura dintre prejudiciul produs (paguba ori vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice) și atribuțiile de serviciu, Curtea constată că aceasta trebuie să fie o legătură de cauzalitate. Potrivit doctrinei, legătura de cauzalitate este relația de la cauză la efect care trebuie să existe între acțiunea sau inacțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii și urmarea imediată cerută de lege pentru existența acestei infracțiuni. Astfel, conduita proprie a judecătorului acuzat în legătură cu actele de serviciu trebuie să fie cauza ce determină producerea prejudiciului (paguba ori vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice), care reprezintă efectul. Curtea apreciază că simpla proiecție subiectivă a părților sau a organului judiciar, în cauzele la care participă, în sensul că judecătorul a pronunțat, cu *rea-credință*, o hotărâre, nu poate sta la baza tragerii la răspundere penală a acestuia.

45. Curtea apreciază că fiecare dintre elementele anterior expuse trebuie avute în vedere și dovedite prin probe, ele neputându-se prezuma. Din această perspectivă, Curtea reține că organul de urmărire penală nu este scutit de responsabilitate, ci, din contră, acesta trebuie să aibă în vedere că orice acțiune a sa în această sferă poate avea ca efect știrbirea independenței justiției și a încrederii în justiție. Reglementările legale privind răspunderea judecătorilor nu pot fi utilizate abuziv pentru a exercita presiuni asupra judecătorilor atunci când aceștia examinează cauzele și, prin urmare, pentru a submina independența și imparțialitatea acestora.

46. Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal este neîntemeiată, urmând să o respingă în consecință.

47. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, constatând constituționalitatea acestora, de exemplu, prin Decizia nr. 697 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 2 martie 2018, Decizia nr. 670 din 24 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 17 aprilie 2018, și Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 24 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 307 și art. 416
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 416 din Codul de procedură civilă și art. 291 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 1.888/245/2010 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 995D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași a transmis un înscris prin care invocă excepția lipsei capacității procesuale a autorului excepției, acesta fiind decedat de aproximativ doi ani.

4. Față de acest incident procedural, reprezentantul Ministerului Public arată că, în procedura contenciosului constituțional, nu sunt aplicabile cauzele de suspendare, întrerupere sau stingere a procesului prevăzute de Codul de procedură civilă.

5. Deliberând, Curtea apreciază cauza ca fiind în stare de judecată, întrucât, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului, iar soluționarea excepției de neconstituționalitate este de ordine publică.

6. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, considerând că aspectele invocate în motivarea acesteia țin de fondul cauzei, neputând fi considerate veritabile critici de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 4 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.888/245/2010, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 416 din Codul de procedură civilă și art. 291 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Emil Balaure într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, cu întoarcerea executării silite și stabilirea competenței instanței prin regulator de competență.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în ceea ce privește art. 416 din Codul de procedură civilă, că, întrucât nu stipulează că în cazul în care suspendarea și primirea abuzivă a judecării cauzei nu au fost făcute din cauza părții, o asemenea soluție este „absolut nelegală”. Arată că, în cazul său, suspendarea s-a făcut abuziv, din interese „total nelegale”, cu scopul de a-i favoriza pe părți. Consideră că prin aceste neclarități, textul de lege criticat încalcă dreptul fundamental de acces liber la justiție și la un proces echitabil. Referitor la art. 291 din Codul de procedură penală, arată că, prin folosirea cuvântului „poate” în locul cuvântului „trebuie”, se dă posibilitatea instanței de judecată să protejeze pe părții magistrați, în cazul dosarului de fond, adică să nu sesizeze oficial Direcția Națională Anticorupție cu plângerea penală privind corupția, traficul de influență, luarea și darea de mită, abuzul în serviciu în forme grave săvârșite de învinuții din dosarul parchetului. Susține că astfel se încalcă dreptul la un proces echitabil.

9. **Judecătoria Iași — Secția civilă** nu și-a exprimat opinia cu privire la constituționalitatea textelor de lege criticate, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că, astfel cum a fost formulată, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, prin prisma prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât autorul acesteia solicită, în realitate, modificarea soluției legislative consacrate de textele de lege criticate.

12. **Avocatul Poporului** și-a exprimat punctul de vedere cu privire la dispozițiile art. 416 din Codul de procedură civilă, considerând că nu pot fi reținute criticile autorului referitoare la pretinsa nesocotire a dreptului la un proces echitabil.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 416 din Codul de procedură civilă și art. 291 din Codul de procedură penală. Din motivarea scrisă a excepției rezultă că autorul acesteia indică în mod eronat art. 291 din Codul de procedură penală, criticile vizând, în realitate prevederile art. 307 din Codul

de procedură civilă. Așadar, obiect al excepției îl vor constitui dispozițiile art. 307 și art. 416 din Codul de procedură civilă care au următoarea redactare:

— Art. 307: „Suspendarea procesului și sesizarea parchetului

Art. 307. — *Dacă partea care a prezentat înscrisul stăruie să se folosească de acesta, deși denunțarea ca fals a acestuia nu a fost retrasă, instanța, dacă este indicat autorul falsului sau complicele acestuia, poate suspenda judecata procesului, înaintând de îndată înscrisul denunțat ca fals parchetului competent, pentru cercetarea falsului, împreună cu procesul-verbal ce se va încheia în acest scop.*”;

— Art. 416: „Cererile supuse perimării

Art. 416. — (1) *Orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de retractare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor, dacă a rămas în nelucrare din motive imputabile părții, timp de 6 luni.*

(2) *Termenul de perimare curge de la ultimul act de procedură îndeplinit de părți sau de instanță.*

(3) *Nu constituie cauze de perimare cazurile când actul de procedură trebuia efectuat din oficiu, precum și cele când, din motive care nu sunt imputabile părții, cererea n-a ajuns la instanța competentă sau nu se poate fixa termen de judecată.*”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, referitor la art. 307 din Codul de procedură civilă, că soluția legislativă cuprinsă în acesta, constând în instituirea posibilității instanței de a suspenda judecata procesului în cazul în care un înscris folosit în proces de către una dintre părți este denunțat ca fals, înaintându-l parchetului competent, pentru cercetarea falsului, a mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat cu privire la prevederile art. 183 din Codul de procedură civilă din 1865, potrivit cărora „Dacă partea care defaimă înscrisul ca fals arată pe autorul sau complicele falsului, instanța poate suspenda judecata pricinii, înaintând înscrisul procurorului împreună cu procesul-verbal ce se va încheia”.

18. Asupra acestui din urmă text de lege, a cărui redactare este similară cu cea a prevederilor de lege criticate în cauza de față, Curtea s-a mai pronunțat — la solicitarea aceluiași autor al excepției și cu o motivare identică — în sensul respingerii ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate având acest

obiect. Astfel, prin Decizia nr. 741 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 4 iunie 2009, și Decizia nr. 243 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 2 iulie 2013, Curtea a observat că autorul excepției este nemulțumit de modalitatea de redactare a textului de lege criticat, susținând, în esență, că legiuitorul ar fi trebuit să instituie obligativitatea, iar nu posibilitatea judecătorului de a suspenda cursul judecării, în cazul defăimării (denunțării) unui înscris ca fals. Prin urmare, Curtea a apreciat că autorul excepției solicită indirect modificarea textului de lege criticat, ceea ce, din perspectiva dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, apare ca inadmisibil (a se vedea și Decizia nr. 390 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2009, și Decizia nr. 72 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012).

19. Având în vedere motivarea prezentei excepții de neconstituționalitate, analoagă celei formulată în cele două cauze precedente, Curtea constată că atât considerentele, cât și soluția deciziilor anterior citate se aplică, pentru identitate de rațiune, și în ceea ce privește prevederile art. 307 din Codul de procedură civilă.

20. O soluție similară se impune a fi pronunțată și cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 416 din Codul de procedură civilă, pe care autorul acesteia le critică pe motiv că nu stipulează faptul că, în cazul în care suspendarea și perimarea abuzivă a judecării cauzei nu au fost făcute din cauza părții, atunci acestea sunt „absolut nelegale”. Arată, în acest sens că, în cazul său, suspendarea s-a făcut abuziv, din interese „total nelegale”, cu scopul de a-i favoriza pe părâți. Motivarea excepției este realizată, așadar, din perspectiva unei omisiuni de reglementare, pe care, în contextul situației din cauza sa concretă, autorul excepției o consideră contrară dreptului la un proces echitabil. Or, complinirea unor asemenea pretinse vicii de constituționalitate, constând în neincluderea anumitor mențiuni în cuprinsul unui text de lege, excedează competenței Curții Constituționale, atât timp cât în motivarea excepției nu se evidențiază faptul că aceste carențe de reglementare conduc la o nesocotire a unor texte sau principii constituționale. În cauza de față, autorul excepției se limitează la a afirma încălcarea prevederilor art. 21 din Legea fundamentală care consacră dreptul la un proces echitabil, fără să argumenteze, însă, această susținere.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 307 și art. 416 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 1.888/245/2010 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. XI.1 din Legea nr. 183/2018 privind abilitarea Guvernului de emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 6 octombrie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) sumele pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată neeligibile plătite, aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene, pentru operatorii regionali de apă definiți în baza art. 2 lit. h) din Legea nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pentru autorități ale administrației publice locale, care implementează proiecte finanțate prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 în domeniul gestionării deșeurilor și modernizării sistemelor de termoficare și

în domeniul transporturilor, pentru regiile autonome aeroportuare cu specific deosebit stabilite conform art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 398/1997 privind trecerea unor regii autonome aeroportuare de sub autoritatea Ministerului Transporturilor sub autoritatea consiliilor județene, cu modificările ulterioare, precum și pentru beneficiarii Programului operațional regional 2014—2020 axa prioritară 3 — Sprijinirea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon, axa prioritară 4 — Sprijinirea dezvoltării urbane durabile, axa prioritară 7 — Diversificarea economiilor locale prin dezvoltarea durabilă a turismului, cu respectarea prevederilor în domeniul ajutorului de stat;”.

2. La articolul 12, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la alin. (1) lit. a), pentru autoritatea de management Programul operațional regional, pentru axa prioritară 2 — Îmbunătățirea competitivității întreprinderilor mici și mijlocii, limita este de 200% pentru proiectele care intră sub incidența regulilor de ajutor de stat.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu
p. Ministrul fondurilor europene,
Mihaela Virginia Toader,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 2 august 2018.
Nr. 1.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind aprobarea Licenței de dare în administrare pentru explorare nr. 21.101/2018
în perimetrul Șugaș Băi, județul Covasna**

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 21.101/2018 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică și gaze necombustibile (dioxid de carbon mofetic) din perimetrul Șugaș Băi, județul Covasna, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de

concedent, și municipiul Sfântu Gheorghe, cu sediul în Sfântu Gheorghe, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 2, județul Covasna, cod de înregistrare fiscală RO 26752503, în calitate de administrator.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 12 iulie 2018.
Nr. 138.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (1) din Normele tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005, cu modificările și completările ulterioare, și al Referatului nr. 7.869/22.06.2018,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista apelor minerale naturale recunoscute în România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 22/2016 privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 1 februarie 2016.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gigi Dragomir

București, 12 iulie 2018.

Nr. 139.

ANEXĂ

LISTA
apelor minerale naturale recunoscute în România

Nr crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
1	ALPINA BORȘA	Izvorul nr. 1 bis, Izvorul nr. 2	Baia Borșa (județul Maramureș)
2	AMFITEATRU	Izvorul 3 Copou	Iași (județul Iași)
3	APA CRAIULUI	Izvorul nr. 5 Gâlgoaie	Dâmbovicioara (județul Argeș)
4	AQUATIQUE	Izvorul Bușteni	Bușteni (județul Prahova)
5	AQUA CARPATICA	Izvorul Băjenaru	Păltiniș (județul Suceava)
6	AQUA CARPATICA	Izvorul Haja	Păltiniș (județul Suceava)
7	AQUA CARPATICA	F2 Păltiniș	Păltiniș (județul Suceava)
8	AQUA CARPATICA	Izvorul Ichim nr. 1, Izvorul Ichim nr. 4	Gălăuțaș, comuna Bilbor (județul Harghita)
9	AQUA CARPATICA	Aqua 2	Gălăuțaș, comuna Bilbor (județul Harghita)
10	AQUA CARPATICA	Aqua 3	Comuna Bilbor (județul Harghita)
11	AQUA SARA	F 4750	Boholt (județul Hunedoara)
12	AQUA VITAL	Sacoșu Mare	Sacoșu Mare (județul Timiș)
13	APĂ MINERALĂ NATURALĂ CARBOGAZOASĂ STOICENI MARAMUREȘ	Sursa F1	Stoiceni Târgu Lăpuș (județul Maramureș)
14	ARTESIA	FH Artesia 3	Sânsimion (județul Harghita)
15	BĂILE LIPOVA	F11	Lipova (județul Arad)
16	BIBORȚENI	F8	Biborțeni (județul Covasna)
17	BIBORȚENI	F9	Biborțeni (județul Covasna)
18	BIBORȚENI	F1 SNAM	Perimetrul Biborțeni Bățani, localitatea Biborțeni (județul Covasna)
19	BILBOR	F1 SNAM	Bilbor (județul Harghita)
20	BILBOR	Q1	Bilbor (județul Harghita)
21	BODOC	Izvorul Mathild F13 RAMIN	Bodoc (județul Covasna)
22	BORSEC	Borsec	Borsec (județul Harghita)
23	BORSEC	Făget BORSEC	Borsec (județul Harghita)
24	BUCOVINA	C7	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
25	BUCOVINA	F4 SNAM ROȘU	Perimetrul Roșu—Vatra Dornei, localitatea Roșu (județul Suceava)

Nr crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
26	BUCOVINA	F2 RAMIN ROȘU	Perimetrul Roșu—Vatra Dornei, localitatea Roșu (județul Suceava)
27	BUZIAȘ	FII bis	Buziaș (județul Timiș)
28	CARPATINA	C1	Domogled—Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
29	CARPATINA	F.1.ISLGC	Toșorog (județul Neamț)
30	CARPATINA	F20 B	Lipova (județul Arad)
31	CERTEZE	Certeze	Certeze (județul Satu Mare)
32	CEZARA	F4	Băcăia (județul Hunedoara)
33	CHEILE BICAZULUI	Bicazul Ardelean (forajul FH1)	Bicazul Ardelean (județul Neamț)
34	CORA	F1 SNAM	Malnaș Băi (județul Covasna)
35	CRISTALINA	FI ISPIF	Sâncrăieni (județul Harghita)
36	CRISTALUL MUNȚILOR	Izvorul Pârâul Rece	Vama Buzăului (județul Brașov)
37	DEALUL CETĂȚII	FH1	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
38	DORNA	FH2 Floreni, FH3 Floreni	Dealul Floreni (județul Suceava)
39	DORNA	F5	Poiana Vinului (județul Suceava)
40	DORNA IZVORUL ALB	Izvorul Alb	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
41	HERA	Izvorul Hera (Cuciului)	Budureasa (județul Bihor)
42	HERCULANE	C2	Domogled—Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
43	IZVORUL CETĂȚII CRIZBAV	Izvor	Crizbav (județul Brașov)
44	IZVORUL MINUNILOR	Izvorul Minunilor	Stâna de Vale (județul Bihor)
45	KEIA	Izvorul Zăganului	Ciucăș (județul Prahova)
46	LIPOVA	F8E, F9 bis	Lipova (județul Arad)
47	LITHINIA	Forajul FH 2	Parhida (județul Bihor)
48	OAȘ	Certeze Negrești I	Negrești (județul Satu Mare)
49	PERENNA PREMIER	Calina I	Dognecea (județul Caraș-Severin)
50	PERLA APUSENILOR	FH2 Chimindia	Chimindia-Deva (județul Hunedoara)
51	PERLA COVASNEI	F1 SNAM	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
52	PERLA HARGHITEI	F1 SNAM, F2 SNAM	Sâncrăieni (județul Harghita)
53	PERLA HARGHITEI	FH2 Sântimbru	Sântimbru (județul Harghita)
54	PERLA HARGHITEI	FH Artezia 1	Sânsimion (județul Harghita)
55	PERLA HARGHITEI	FH Artezia 2	Sânsimion (județul Harghita)
56	POIANA NEGRII	F d	Poiana Negrii (județul Suceava)
57	POIANA NEGRII	F2bPN, F3PN, F1cPN	Negrișoara—Poiana Negrii (județul Suceava)
58	RARĂUL	Puțul Lebeș, FH1	Fundul Moldovei (județul Suceava)
59	ROUA MUNȚILOR	F2 SNAM	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
60	SAGUARO	F3 ISPIF	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
61	SESTINA	Șeștina	Valea Sardului (județul Mureș)
62	SPRING HARGHITA	FH2M	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
63	STÂNCENI	Stânceni	Stânceni (județul Mureș)
64	STÂNCENI	Ciobotani	Ciobotani (județul Mureș)
65	TIVA HARGHITA	F8 ISPIF	Sâncrăieni (județul Harghita)
66	TUȘNAD	Tușnad	Tușnad (județul Harghita)
67	TUȘNAD	FH 35 bis	Tușnad (județul Harghita)
68	VALEA BRAZILOR	F7	Biborțeni (județul Covasna)
69	VÂLCELE	Elisabeta	Vâlcele (județul Covasna)
70	VREAU DIN ROMÂNIA	F6 ISPIF	Boholt (județul Hunedoara)
71	ZIZIN	Sursele Zizin	Zizin, comuna Târlungeni (județul Brașov)

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.483/2010
pentru aprobarea Normelor privind procedura administrativă
a Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale de gestionare a variațiilor**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale nr. SP 8.800 din 31.07.2018 și Adresa Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale nr. 49.076E, 50.304E din 15.12.2017, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 49.088, 55.767 din 15.12.2017,

având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 712/2012 al Comisiei Europene de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2008 privind examinarea modificării termenilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate pentru medicamentele de uz uman și veterinar,

luând în considerare dispozițiile art. 704 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 4 alin. (2) lit. a) și ale art. 12 alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 734/2010 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 1.483 din 9 decembrie 2010 pentru aprobarea Normelor privind procedura administrativă a Agenției Naționale a Medicamentului și a

Dispozitivelor Medicale de gestionare a variațiilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2011.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

București, 1 august 2018.
Nr. 955.

**ACTE ALE AUTORITĂȚII DE
SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ**

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT**pentru modificarea anexei la Regulamentul Autorității
de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea
și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară**

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (2), art. 14 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 18 iulie 2018,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următorul regulament:

Art. I. — Anexa la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 15 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

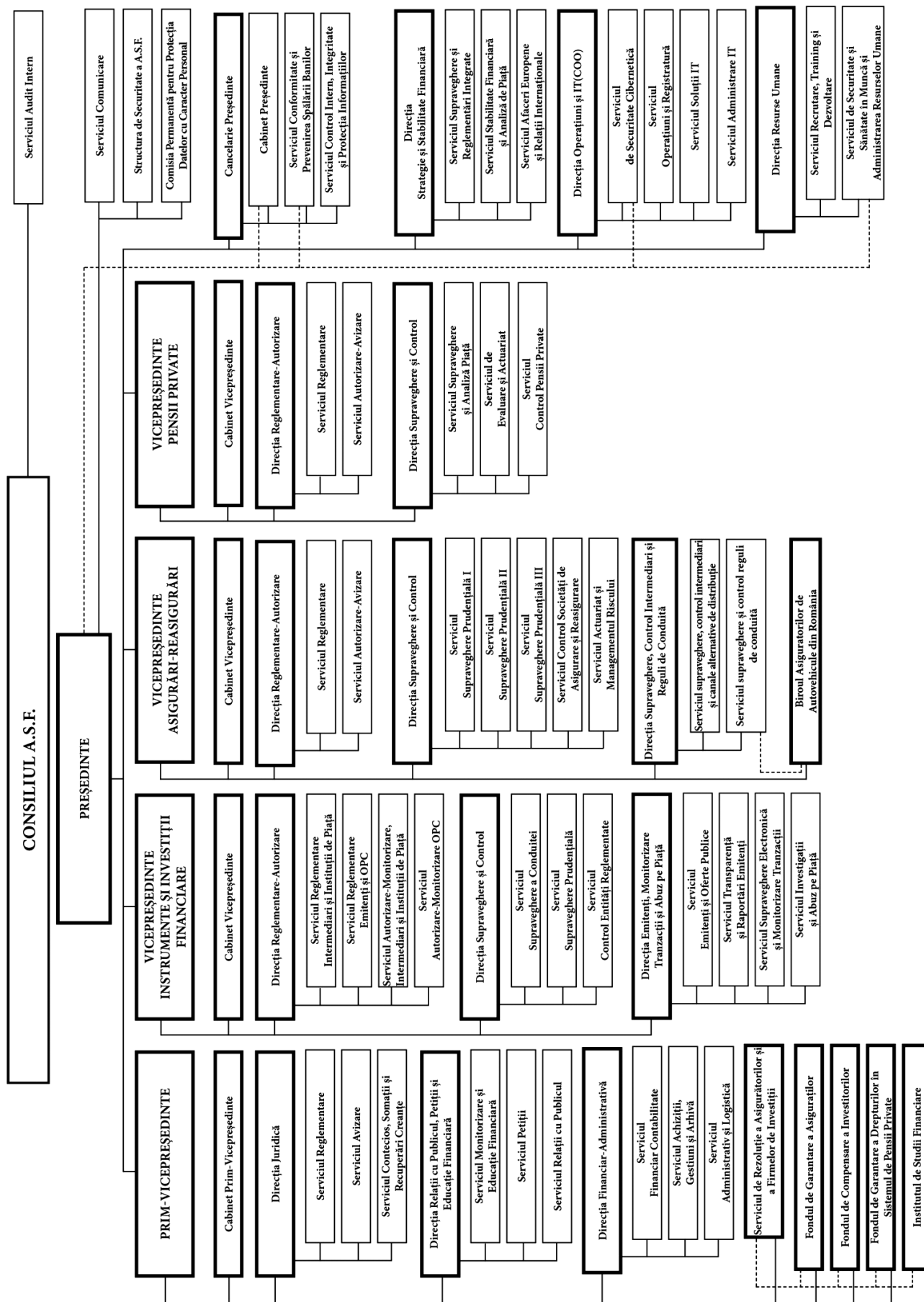
Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 19 iulie 2018.
Nr. 9.

ANEXĂ*)
(Anexă la regulamentul)

ORGANIGRAMA AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind reglementarea sistemului național de educație medicală continuă,
a criteriilor și normelor de acreditare a furnizorilor de educație medicală continuă,
precum și a sistemului procedural de evaluare și creditare
a activităților de educație medicală continuă adresate medicilor**

Având în vedere necesitatea trecerii într-o etapă calitativ superioară a tuturor procedurilor de acreditare a furnizorilor și de creditare a manifestărilor de educație medicală continuă (*EMC*),

ținând cont de faptul că educația medicală continuă a devenit obiect de interes pentru o serie întreagă de persoane fizice fără calitate profesională sau didactică în domeniul medical sau persoane juridice având un obiect de activitate conex sau nu acestui domeniu, organizații ale altor profesioniști din sistemul de sănătate, societăți/asociații de pacienți, caritabile, sindicale, de media etc., firme producătoare de medicamente sau echipamente/aparatură medicale/medicală, societăți comerciale cu răspundere limitată, asociații studențești, ale medicilor rezidenți sau asociații utilizând denumirea nespecifică de „tineri medici”, ori înglobând categorii profesionale vag definite, asociații constituite în scop de consultanță, de gestionare de proiecte, de promovare a unor alte categorii de interese, asociații medicale care au ca scop studiile clinice, instituții de cercetare-dezvoltare nemedicale, asociații care promovează medicina nebazată pe dovezi științifice acceptate și susținute de comunitatea academică, firme organizatoare de evenimente,

având în vedere că experiența acumulată în managementul sistemului național de EMC a relevat îndepărtarea furnizorilor de scopul exclusiv al manifestărilor de EMC, precum și tendința de mercantilizare a unei activități ce are ca unic obiectiv perfecționarea continuă a pregătirii și practicii medicilor care își exercită profesia pe teritoriul României, în calitate de membri ai Colegiului Medicilor din România,

luând în considerare necesitatea protejării conceptului de educație medicală continuă în interesul îmbunătățirii actului medical și siguranței pacienților, dar și al medicilor,

în temeiul art. 414, 422 și 439 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind reforma în domeniul sănătății, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar medical și farmaceutic uman, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. 1. — (1) Colegiul Medicilor din România realizează managementul activităților de educație medicală continuă (*EMC*) în conformitate cu prevederile prezentei decizii.

(2) Colegiul Medicilor din România (*CMR*), în calitate de autoritate de reglementare în domeniu, nu este furnizor de EMC.

(3) Managementul activităților de educație medicală continuă se realizează potrivit directivelor Uniunii Europene, acordurilor privind recunoașterile mutuale ale creditelor stabilite cu Uniunea Europeană a Medicilor Specialiști/Consiliul European de Acreditare a Educației Medicale Continue (*UEMS/EACCME*).

Art. 2. — Colegiul Medicilor din România acreditează furnizorii de educație medicală continuă și creditează activitățile de educație medicală continuă organizate de aceștia în condițiile prezentei decizii.

Art. 3. — (1) Acreditarea furnizorilor de EMC este modalitatea prin care Colegiul Medicilor din România evaluează, selectează și autorizează anual furnizorii să deruleze programele de EMC, cu respectarea standardelor de calitate agreeate de organismul profesional și organizațiile europene și internaționale.

(2) Nu pot fi acreditați furnizorii și creditate programele de formare profesională pentru practicienii de medicină complementară/alternativă reglementate prin Legea nr. 118/2007

privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă.

(3) Procedura de acreditare/reacreditare a furnizorilor de EMC este prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 4. — (1) Educația medicală continuă (*EMC*) cuprinde totalitatea activităților de pregătire teoretică și/sau practică destinate medicilor în vederea dobândirii/îmbunătățirii nivelului de cunoștințe, abilități și aptitudini necesare creșterii calității asistenței medicale și nivelului de performanță în domeniul respectiv.

(2) Activitățile de EMC sunt cuantificate prin unități de creditare, denumite *credite EMC*.

(3) Creditele EMC se acordă prin raportare la timpul efectiv de participare la activitatea de EMC. Pentru o oră integrală de activitate de EMC se acordă 1 credit EMC, în limita a maximum 6 credite EMC pe zi, indiferent de numărul total de ore al programului. Echivalența cu creditele europene de educație medicală continuă (*ECMEC*), emise de EACCME, este de 1/1, în limita a 6 ore/zi.

(4) CMR acordă credite EMC numai membrilor săi.

(5) Creditele acordate de CMR nu se pot echivala cu creditele acordate de alte organizații profesionale, cu excepția creditelor europene ECMEC emise de EACCME.

(6) Creditele acordate de CMR nu sunt transferabile.

(7) CMR acordă credite unor manifestări științifice sau educaționale multidisciplinare, organizate numai de către furnizorii săi acreditați, conform prevederilor anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 5. — (1) Medicii aflați în activitate trebuie să acumuleze un număr minim de 200 de credite EMC/5 ani, din momentul înscrierii în CMR.

(2) Pentru a respecta principiul continuității educației medicale, medicii prevăzuți la alin. (1) vor acumula minimum 25 de credite EMC/an.

(3) În cazul în care nu se realizează numărul minim de credite EMC în termenul prevăzut la alin. (1), calitatea de membru al CMR, respectiv dreptul de a exercita profesia se suspendă până la realizarea acestuia conform prevederilor legale.

(4) Prelungirea activității medicilor pensionari se face în baza dovezii obținerii unui număr de minimum 40 de credite anual, acumulate în anul anterior.

Art. 6. — (1) Creditele de EMC trebuie să fie acumulate prin participarea la programe de EMC formale sau nonformale preponderent în domeniul de specialitate.

(2) Se admite ca maximum o treime din numărul minim de credite să fie reprezentată de activități educaționale din alte domenii de specialitate, în afara specialității de bază.

Art. 7. — (1) Membrii Colegiului Medicilor din România au obligația de a ține evidența numărului de credite EMC obținut.

(2) Colegiul Medicilor din România, prin structurile de specialitate ale colegiilor teritoriale, va verifica punctajul acumulat, urmărind respectarea obligațiilor impuse de art. 5 și 6, în următoarele situații:

a) la avizarea anuală;

b) cu ocazia judecării abaterilor disciplinare;

c) la cererea medicului;

d) la transferul dintr-un colegiu teritorial în altul;

e) ori de câte ori consiliul județean al colegiului teritorial consideră justificat necesar.

Art. 8. — Procedura de creditare a formelor de EMC este prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 9. — (1) Acreditarea/reacreditarea obținută de furnizorii EMC până la data intrării în vigoare a prezentei decizii rămâne valabilă până la expirarea perioadei pentru care a fost acordată.

(2) Furnizorii deja acreditați sau reacreditați până la data intrării în vigoare a prezentei decizii, în vederea obținerii unei noi acreditări, vor face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta decizie.

(3) Cererile de acreditare/reacreditare depuse până la data intrării în vigoare a deciziei vor fi soluționate conform procedurii prevăzute de reglementarea anterioară.

(4) Cererile de creditare a activităților de EMC depuse până la data intrării în vigoare a deciziei vor fi soluționate conform procedurii prevăzute de reglementarea anterioară.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 1/2013 privind stabilirea sistemului procedural de evaluare a activităților de educație medicală continuă a medicilor, precum și a criteriilor și normelor de acreditare, respectiv creditare a furnizorilor și formelor de educație medicală continuă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 27 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în 15 zile de la data publicării.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Gheorghe Borcean

București, 29 iunie 2018.

Nr. 12.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ

de acreditare/reacreditare a furnizorilor de educație medicală continuă

CAPITOLUL I

Furnizorii de EMC

Art. 1. — Furnizorul de EMC este o entitate instituțională sau profesional asociativă medicală fără scopuri comerciale sau de prestări servicii medicale acreditată de CMR să deruleze activități de EMC cu respectarea standardelor de calitate aprobate de CMR și organizațiile europene și internaționale partenere.

Art. 2. — (1) Tipurile de furnizori de EMC acreditați de Colegiul Medicilor din România sunt: naționali, regionali și locali.

(2) Sunt furnizori naționali:

a) facultățile de medicină din cadrul universităților de medicină și farmacie;

b) institutele medicale naționale cu rol de învățământ, aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Sănătății;

c) asociațiile medicale de anvergură națională;

d) Academia de Științe Medicale.

(3) Sunt furnizori regionali:

a) facultățile de medicină acreditate din cadrul universităților pluridisciplinare;

b) institutele medicale regionale cu rol de învățământ, aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Sănătății;

c) asociațiile medicale de anvergură regională;

d) filialele asociațiilor medicale naționale.

(4) Sunt furnizori locali:

a) colegiile teritoriale ale medicilor;

b) asociațiile medicale locale;

c) filialele asociațiilor medicale naționale, regionale.

(5) Anvergura națională, regională sau locală a unei asociații medicale se stabilește în funcție de criterii geografice, numerice și de specialitate, raportate la majoritatea membrilor lor, care dețin titluri de specialitate sau atestate de studii complementare, acestea fiind definitorii pentru evaluarea și clasificarea lor.

Art. 3. — (1) Acreditarea furnizorilor se poate face pentru următoarele tipuri de evenimente EMC:

— formale;

— nonformale;

— educație medicală continuă la distanță (EMCD) formală și nonformală.

(2) Manifestările formale pot fi organizate de către furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (2) lit. a) și b) și, respectiv, alin. (3) lit. a) și b).

(3) Manifestările nonformale pot fi organizate de orice tip de furnizor.

(4) Manifestările EMCD formale pot fi organizate de către furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (2) lit. a) și c) și, respectiv, alin. (3) lit. a) și c). Manifestările EMCD nonformale pot fi organizate de orice tip de furnizor.

(5) Furnizorii regionali sau locali nu pot organiza manifestări naționale.

(6) Facultățile de medicină acreditate ca având anvergură națională pot organiza numai propriile manifestări naționale, nu și ale altor furnizori acreditați.

Art. 4. — În vederea acreditării de către Colegiul Medicilor din România ca furnizori de EMC, solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă statut de persoană juridică română și sediul pe teritoriul României;

b) să fie o instituție sau asociație medicală cu scop, rol, funcții și atribuții prevăzute în statut, cu obiect principal de activitate de învățământ și de educație permanentă în domeniul medical, să aibă membri, colaboratori sau personal medical angajat de înaltă calificare profesională și didactică;

c) să dețină direct sau indirect resurse logistice, tehnice pentru desfășurarea activităților de educație medicală continuă.

CAPITOLUL II

Drepturile și obligațiile furnizorilor

Art. 5. — (1) Furnizorii acreditați au următoarele drepturi:

a) să organizeze evenimente de educație medicală continuă;

b) să se asocieze în vederea bunei desfășurări a manifestărilor științifice;

c) să solicite informații cu privire la conținutul științific al evenimentelor de educație medicală continuă;

d) să primească consultanță cu privire la procedura de creditare a manifestărilor științifice pe care le organizează;

e) să obțină creditarea manifestărilor științifice organizate conform prezentei decizii.

(2) Furnizorii acreditați au următoarele obligații:

a) să respecte prevederile prezentei decizii;

b) să promoveze domenii medicale bazate pe dovezi, pe adevăr științific verificabil și reproductibil de fiecare dată, acceptate și susținute sine qua non de comunitatea medicală academică modernă, potrivit prevederilor legale în vigoare, emise de Ministerul Sănătății (Medicină bazată pe dovezi — utilizarea scrupuloasă, clară și logică a celor mai bune dovezi medicale existente în prezent în luarea deciziei medicale asupra îngrijirii individualizate a pacientului);

c) să respecte regulile de activitate nonprofit și de neimplicare, directă sau prin asociere, în promovarea de produse sau a intereselor unor sponsori, organizatori de evenimente ori persoane neîndrituite;

d) să organizeze cel puțin o manifestare științifică pe an;

e) să prezinte CMR un raport anual referitor la activitățile desfășurate pe parcursul anului calendaristic;

f) să nu delege atribuțiile ce decurg din calitatea de furnizor de EMC altor entități sau persoane fizice;

g) să nu modifice agenda de program a manifestării după ce aceasta a fost creditată de CMR;

h) să nu menționeze în materialele publicitare un număr de credite prezumat, ci doar numărul de credite acordate de CMR;

i) să înscrie pe certificatele de participare/absolvire doar numărul de credite acordat de CMR, aferent timpului efectiv de desfășurare al manifestării.

CAPITOLUL III

Procedura de acreditare a furnizorilor

Art. 6. — (1) Solicitanții vor depune la CMR în vederea acreditării cererea-tip prevăzută în anexa nr. 1a care face parte integrantă din prezenta procedură, însoțită de următoarele documente:

a) facultățile de medicină:

— actul de înființare;

— actul de acreditare emis de Ministerul Educației Naționale;

b) institutele medicale:

— actul de înființare;

c) asociațiile:

— hotărârea judecătorească privind înființarea și înregistrarea în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătoriei în a cărei circumscripție își au sediul;

— actul constitutiv sau statutul, cu ultimele modificări înregistrate în Registrul asociațiilor, precum și copia încheierii prin care s-a dispus înregistrarea modificării;

— documentul prin care a fost desemnată o persoană să reprezinte asociația în relație cu Colegiul Medicilor din România;

— lista tuturor membrilor asociației, certificatele de membru CMR și avizele care atestă dreptul de liberă practică în specialitate al membrilor persoane fizice, precum și documentele de calificare didactică ale acestora;

— contractele de asociere a asociației cu medici având calitate didactică, după caz;

— recomandarea și/sau referințele din partea colegiului teritorial pe raza căruia se află sediul asociației;

d) filialele asociațiilor:

— hotărârea judecătorească privind înființarea și înregistrarea filialei în Registrul asociațiilor și fundațiilor;

— actul constitutiv sau statutul filialei, cu ultimele modificări înregistrate în Registrul asociațiilor și fundațiilor, precum și copia încheierii prin care s-a dispus înregistrarea modificării;

— documentul prin care a fost desemnată o persoană să reprezinte filiala în relație cu Colegiul Medicilor din România;

— lista tuturor membrilor filialei, certificatele de membru CMR și avizele care atestă dreptul de liberă practică în specialitate ale membrilor persoane fizice, precum și documentele de calificare didactică ale acestora;

— recomandarea și referințele din partea colegiului teritorial pe raza căruia se află sediul filialei;

— acordul asociației naționale cu privire la obținerea calității de furnizor EMC de către filială.

(2) Sunt exceptate de la obligația de a parcurge procedura de acreditare și, respectiv, reacreditare colegiile teritoriale ale Colegiului Medicilor din România.

Art. 7. — (1) În vederea obținerii acreditării, documentele prevăzute la art. 6 alin. (1) se depun la sediul CMR prin reprezentantul desemnat de conducerea solicitantului.

(2) Cererea de acreditare se soluționează de Comisia profesional-științifică și de învățământ a Consiliului național al CMR, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii complete a documentației.

(3) Dacă solicitantul îndeplinește condițiile de acreditare ca furnizor, Comisia profesional-științifică și de învățământ a Consiliului național al CMR stabilește categoria de furnizor de EMC în care se încadrează acesta, precum și tipurile de evenimente pe care le poate organiza.

(4) Decizia privind acreditarea se comunică solicitantului, care va achita în termen de 5 zile lucrătoare taxa de acreditare. În baza dovezii achitării taxei se eliberează certificatul de furnizor EMC.

(5) În cazul respingerii cererii, se comunică solicitantului decizia motivată.

(6) Acreditarea este valabilă numai pentru anul în curs.

CAPITOLUL IV

Procedura de reacreditare a furnizorilor

Art. 8. — În vederea reacreditării furnizorii de EMC depun cererea-tip prevăzută în anexa nr. 1a, însoțită, după caz, de:

a) declarația pe propria răspundere a persoanei desemnate cu privire la menținerea condițiilor avute în vedere la acreditare, respectiv ultima reacreditare;

b) documentele ce atestă modificările intervenite de la acreditarea inițială, respectiv ultima reacreditare.

Art. 9. — (1) Cererea de reacreditare se soluționează de Comisia profesional-științifică și de învățământ a Consiliului național al CMR, în termen de 30 de zile de la data depunerii documentelor prevăzute la art. 8.

(2) Dacă solicitantul îndeplinește condițiile de reacreditare, Comisia profesional-științifică și de învățământ a Consiliului național al CMR decide menținerea sau schimbarea categoriei de furnizor EMC în care se încadrează acesta, precum și tipurile de evenimente pe care le poate organiza.

(3) Decizia se comunică solicitantului, care va achita în termen de 5 zile lucrătoare taxa de reacreditare. În baza dovezii achitării taxei se eliberează un nou certificat de furnizor EMC.

(4) În cazul respingerii cererii, se comunică solicitantului decizia motivată.

(5) Reacreditarea este valabilă numai pentru anul în curs.

CAPITOLUL V

Procedura de retragere a acreditării și încetare a calității de furnizor de EMC

Art. 10. — (1) Retragerea calității de furnizor se realizează prin decizia Comisiei profesional-științifice și de învățământ a Consiliului național al CMR în următoarele situații:

a) au fost modificate condițiile avute în vedere la acreditare, respectiv ultima reacreditare, iar furnizorul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta decizie;

b) furnizorul de EMC a încălcat obligațiile prevăzute de prezenta decizie;

c) nerespectarea în detaliu a programului declarat de furnizorul de EMC, așa cum a fost creditat de CMR.

(2) În situația în care CMR a constatat încălcarea unor obligații de către furnizor, cu excepția situației prevăzute la alin. (1) lit. c), va înștiința în scris conducerea furnizorului despre aceasta și măsurile ce urmează a fi adoptate pentru remedierea neconformităților. Dacă furnizorul de EMC, deși atenționat, nu a luat măsurile care se impun și/sau organizează noi evenimente cu încălcarea obligațiilor prevăzute de prezenta decizie, se aplică sancțiunea retragerii calității de furnizor.

(3) Calitatea de furnizor EMC poate fi redobândită numai după împlinirea unui termen de 1 an de la aplicarea sancțiunii și după parcurgerea procedurii de reacreditare.

Art. 11. — Încetarea calității de furnizor de EMC se realizează prin decizia Comisiei profesional-științifice și de învățământ a Consiliului național al CMR în următoarele situații:

a) la cererea expresă a furnizorului;

b) în cazul neîndeplinirii obligației prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. d);

c) încetarea existenței furnizorului ca persoană juridică.

Art. 12. — În cazul retragerii sau încetării calității de furnizor, taxele achitate nu se restituie.

CAPITOLUL VI

Taxe aferente procedurii de acreditare și reacreditare

Art. 13. — (1) Taxa pentru acreditarea ca furnizor de EMC reprezintă echivalentul în lei al sumei de 400 euro, calculat la cursul BNR valabil la data efectuării plății.

(2) Taxa pentru reacreditarea anuală reprezintă echivalentul în lei al sumei de 150 euro, calculat la cursul BNR valabil la data efectuării plății.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se achită în numerar la sediul Colegiului Medicilor din România sau în contul acestuia, prin ordin de plată.

CAPITOLUL VII

Anexe

Art. 14. — Anexa nr. 1a face parte integrantă din prezenta procedură.

CERERE-TIP
de acreditare a furnizorilor de educație medicală continuă

Completarea tuturor rubricilor din cererea-tip este obligatorie. Extragerea unor paragrafe din prezenta cerere este interzisă. În caz contrar, solicitarea va fi respinsă automat.

Informații generale despre instituție/asociație:

1. Denumirea instituției de învățământ/asociației ...
2. Scopul principal al instituției/asociației, conform Actului constitutiv, Statutului și Certificatului de înregistrare ...

3. Autoevaluare în raport cu prevederile Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 12/2018 privind reglementarea sistemului național de educație medicală continuă, a criteriilor și normelor de acreditare a furnizorilor de educație medicală continuă, precum și a sistemului procedural de evaluare și creditare a activităților de educație medicală continuă adresate medicilor

4. Tipuri de EMC pentru care se solicită acreditarea în raport cu prevederile prezentei decizii

5. Persoana de contact desemnată de instituție (obligatoriu medic, membru al Colegiului Medicilor din România)

Numele Prenumele

Titlu/grad profesional Specialitate

Telefon Fax E-mail

6. Experiență anterioară în organizarea de forme de EMC

(de menționat formele de EMC

organizate anterior prezentei solicitări)

7. Membri, membri asociați ai implicați direct în activități de EMC

(denumirea solicitantului)

(de menționat titlul științific, gradul profesional, calificarea didactică, documente de acceptare a asocierii semnate)

Infrastructura din dotare:

1. Săli de curs și capacitatea acestora

2. Aparatura de proiecție și tipul acesteia

3. Capacitatea de a desfășura aplicații practice

Possibilități de imprimare și multiplicare

4. Platforma EMCD în proprietate (descriere, conform anexei nr. 2 art. 17)

5. Surse de finanțare — obligatoriu explicit menționate

Declar pe propria răspundere că am luat cunoștință de procedurile, criteriile și normele prevăzute în Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 12/2018 privind reglementarea sistemului național de educație medicală continuă, a criteriilor și normelor de acreditare a furnizorilor de educație medicală continuă, precum și a sistemului procedural de evaluare și creditare a activităților de educație medicală continuă adresate medicilor, pe care mă oblig să le respect întocmai și declar că membrii sunt medici având calificări profesionale și didactice

(denumirea solicitantului)

în perfectă conformitate cu misiunea pe care dorim să ne-o asumăm, în temeiul cunoștințelor de educație a adultului și a celor de specialitate pe care le deținem. Declar lipsa oricăror potențiale interese comerciale directe, potențiale conflicte de interese/bias în activitatea

(denumirea solicitantului)

și a membrilor acesteia.

1. *Conflict de interese* — un conflict între datoria față de public și interesele personale ale unui cadru didactic sau formator, în calitatea sa de persoană privată, care ar putea influența necorespunzător îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților în exercitarea calității cu care a fost investit oficial.

2. *Bias* — termen utilizat pentru descrierea unei tendințe sau preferințe către o anumită perspectivă, ideologie sau rezultat, în special atunci când tendința interferă cu abilitatea de a fi imparțial și obiectiv. Biasul poate fi științific, politic, economic, financiar, religios, general sau particular discriminatoriu, etnic, rasial, cultural sau geografic. Biasul poate apărea în relație cu o anumită industrie sau produs comercial, cum ar fi un dispozitiv medical sau un produs farmaceutic, ori în relație cu o anumită viziune intelectuală, politică etc., în situații în care acțiunea produselor sau viziunilor poate fi, la fel de bine, utilă sau validă.

Data

Semnătura/parafa

PROCEDURĂ
de creditare a formelor de educație medicală continuă

CAPITOLUL I

Forme de educație medicală continuă

Art. 1. — Colegiul Medicilor din România creditează ca forme de educație medicală continuă, denumite în continuare *forme de EMC*, manifestările științifice desfășurate de furnizorii acreditați de CMR în acest sens, precum și alte activități cu caracter educațional profesional-științific și, adițional, obținerea unor titluri de calificare postuniversitară definite în prezenta decizie.

Art. 2. — Manifestările de educație medicală continuă sunt:

a) formale — furnizate numai de instituții de învățământ superior medical sau alte instituții medicale cu rol de învățământ acreditate;

b) nonformale — organizate de toate tipurile de furnizori acreditați de CMR în acest sens;

c) educație medicală la distanță — EMCD.

Art. 3. — (1) Manifestările de educație medicală continuă formale cuprind următoarele: cursurile de învățământ postuniversitar și cursurile de învățământ postuniversitar la distanță, organizate de instituțiile de învățământ superior medical sau alte instituții medicale cu rol de învățământ acreditate în acest sens.

(2) Manifestările de educație medicală continuă nonformale cuprind următoarele:

— congrese;

— conferințe;

— simpozioane;

— mese rotunde;

— programe educaționale prin internet (webinar);

— ateliere de lucru (workshop);

— programe de acreditare ca formator, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 716/2002 privind acreditarea programelor educaționale, formatorilor și formatorilor de formatori din sistemul sanitar;

— programe de acreditare ca formator de formatori, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 716/2002.

(3) Educația medicală la distanță — EMCD cuprinde:

— cursuri EMCD organizate numai de instituții de învățământ superior medical sau cu rol de învățământ medical acreditate pentru acest domeniu;

— programe de EMCD prin poștă, caracterizate prin punerea în posesia cursantului a suportului educațional în formă tipărită, pe suport electronic, sau e-mail personalizat, suport ce asigură integral baza pentru procesul de autoînvățare, cu asigurarea evaluării finale prin testare în sesiune directă, față în față, prin chestionar tipărit trimis prin poștă ori prin internet, în situația revistelor în format electronic organizate de furnizori acreditați pentru acest domeniu;

— programe de EMCD prin internet, on-line, interactive fie prin suportul informațional oferit, cu linkuri și portaluri specifice, fie prin consultanță cu tutori de program acreditați, cu asigurarea unei testări finale securizate, tot prin acces on-line personalizat sau prin testare scrisă în sală organizate de furnizori acreditați pentru acest domeniu.

CAPITOLUL II

Procedura privind obținerea creditării manifestărilor științifice

Art. 4. — Obținerea creditării manifestărilor științifice se realizează după parcurgerea procedurii de creditare de către furnizorii de EMC conform prevederilor prezentei decizii.

Art. 5. — (1) Organizarea unei manifestări științifice se poate face de către:

a) un furnizor unic acreditat de CMR;

b) un furnizor principal acreditat de CMR în colaborare cu unul sau mai mulți furnizori asociați, acreditați de CMR.

(2) În cazul asocierii între furnizori, furnizorul principal va fi cel care desemnează coordonatorul de program și formulează cererea de creditare.

Art. 6. — (1) În vederea creditării, furnizorii vor depune la CMR următoarele documente:

a) cererea-tip de creditare a formelor de educație medicală continuă, prevăzută în anexa nr. 2a;

b) prezentarea programului de educație medicală continuă, prevăzută în anexa nr. 2b;

c) agenda programului, cu menționarea temelor și lectorilor;

d) dovada calității didactice sau de formator (potrivit prevederilor Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 716/2002) a lectorilor;

e) împuternicirea și datele de contact ale persoanei desemnate de furnizor în vederea obținerii creditării;

f) taxa de evaluare, respectiv taxa de urgență, după caz.

(2) Pentru manifestările științifice cu participare internațională, în completarea documentelor prevăzute la alin. (1) se vor depune CV-urile lectorilor, precum și avizul de practică temporară/ocazională în cazul în care manifestarea presupune și o activitate/demonstrație practică medicală.

(3) Pentru manifestările nonformale de anvergură locală sau regională, furnizorul va înștiința colegiul teritorial pe raza căruia se desfășoară.

(4) Cererea-tip de creditare a cursurilor organizate de facultățile de medicină acreditate, pe teritoriul acestora, trebuie să poarte avizul rectoratului sau decanatului, după caz.

Art. 7. — (1) Termenul de depunere a documentelor prevăzute la art. 6 pentru manifestări formale și nonformale este de minimum 30 de zile înainte de data desfășurării evenimentului, cu excepția agendei definitive a programului care se depune cu minimum 10 zile înainte de data desfășurării manifestării. În situații de excepție, documentele de solicitare a creditării pot fi depuse în limita a maximum 10 zile înaintea desfășurării manifestării, cu obligația achitării taxei de urgență.

(2) Termenul de depunere a documentelor prevăzute la art. 6 pentru manifestări EMCD este de 60 de zile înainte de data desfășurării evenimentului. În situații de excepție, documentele pot fi depuse în limita a maximum 30 de zile înaintea desfășurării manifestării, cu obligația achitării taxei de urgență.

Art. 8. — După depunerea documentației la CMR, Departamentul profesional științific analizează dosarul și comunică furnizorului solicitant necesitatea completării documentației, dacă este cazul. Completarea documentației se va realiza în limita a maximum 10 zile înainte de desfășurarea

manifestării, respectiv 7 zile în situația manifestărilor pentru care s-a achitat taxa de urgență.

Art. 9. — (1) Documentația completă va fi evaluată și cu cel puțin 5 zile înainte de desfășurarea manifestării Departamentul profesional științific al CMR va comunica furnizorului solicitant și colegiului teritorial:

- a) numărul de credite acordat;
- b) motivele pentru care nu se creditează manifestarea.

(2) Comunicările prevăzute la alin. (1) se postează pe site-ul CMR.

Art. 10. — Creditarea manifestărilor științifice se realizează potrivit normelor de creditare prevăzute de prezenta procedură și se acordă după cum urmează:

a) pentru întregul eveniment, situație în care numărul de credite nu se poate împărți și se acordă în întregime medicului participant, prezent pe toată durata programului;

b) pe secțiuni, fiecare secțiune fiind creditată distinct și evidențiată pe certificatul de participare ca atare, numai dacă, ca urmare a aplicației de creditare, CMR a creditat manifestarea astfel.

Art. 11. — (1) În termen de 30 de zile de la finalizarea manifestării, furnizorul de EMC are obligația:

a) să emită certificatele de absolvire medicilor care au promovat evaluarea finală, conform modelului-tip prevăzut în anexa nr. 2c, iar pentru medicii care nu au promovat evaluarea finală va elibera certificate de participare, fără credite, conform anexei nr. 2d;

b) să emită certificatele de participare, conform modelului-tip prevăzut în anexa nr. 2d;

c) să trimită la CMR numai lista participanților prezenți la manifestarea științifică, în format electronic, listă ce va conține numele, prenumele, specialitatea, gradul profesional/didactic și codul unic de identificare ale medicului (CUIM);

d) să trimită la CMR rapoartele privind desfășurarea manifestării, elaborate pe baza chestionarului-tip prevăzut în anexa nr. 2g;

e) să trimită la CMR copia unui certificat de participare completat conform modelului-tip prevăzut în anexa nr. 2d;

f) să trimită la CMR copia unui certificat de absolvire completat conform modelului-tip prevăzut în anexa nr. 2c.

(2) În termen de 30 de zile de la finalizarea manifestării, colegiul teritorial va transmite CMR un raport întocmit cu privire la modul de desfășurare a evenimentului.

(3) Colegiile teritoriale vor trimite observatori anonimi la evenimentele care se desfășoară pe teritoriul lor, în organizarea altor furnizori acreditați, aceștia urmând a face un raport asupra compliancei evenimentului cu prevederile prezentei decizii.

(4) Participanții, lectorii sau colegiile teritoriale pot formula la CMR sesizări cu privire la modul de desfășurare a manifestării, la conținutul și calitatea științifică a acesteia în maximum 45 de zile de la finalizarea manifestării.

CAPITOLUL III

Norme de creditare

Art. 12. — (1) Creditarea pregătirii teoretice și practice se face în funcție de numărul de ore efective, incluzând și demonstrațiile practice, în raport de 1 credit/oră, în limita a maximum 6 ore/zi.

(2) Numărul de credite EMC acordate pentru un program de educație medicală continuă este de maximum 30, indiferent de numărul de zile și ore prevăzut.

(3) Numărul de credite acordat pentru orice formă de EMC va fi exprimat în numere întregi, rotunjirea făcându-se la 50 de sutimi.

(4) CMR nu creditează manifestări științifice internaționale.

Art. 13. — (1) Durata maximă a unei sesiuni de prelegeri este de două ore, fiind necesară o pauză de minimum 15 minute la fiecare astfel de interval. În cazul nerespectării acestei prevederi, timpul aferent creditării se va reduce cu 15 minute pentru fiecare două ore din cele maximum 6 ore creditabile, pentru fiecare zi a programului educațional. Durata discuțiilor nu poate depăși un sfert din durata sesiunii de prelegeri.

(2) Sesiunile paralele de comunicări din cadrul unei manifestări educaționale se creditează o singură dată, la nivelul duratei maxime efective, un participant neputând fi prezent în același timp în două locuri.

Art. 14. — (1) Cursurile postuniversitare satelite unei manifestări științifice se pot credita numai dacă sunt prevăzute complet în afara programului general al manifestării de bază și dacă au avizul unui furnizor acreditat de Colegiul Medicilor din România pentru educație formală, în limita a 6 ore de program creditabil pe zi.

(2) Având în vedere că CMR nu creditează programe de pregătire pentru obținerea atestatului de studii complementare, pentru cursurile postuniversitare care au o tematică parțială similară cu programe de studii complementare se vor elibera certificate cu mențiunea că nu se constituie ca o componentă a unui astfel de program. Nerespectarea acestei mențiuni pe certificat atrage necreditarea cursului.

(3) Un webinar este considerat educație medicală față în față în timp real și se creditează ca atare.

Art. 15. — În cazul manifestărilor științifice organizate pe secțiuni, creditarea se poate realiza la solicitarea expresă a furnizorului de EMC, fie global, pentru întreaga manifestare, dacă este justificat, fie pentru fiecare secțiune, caz în care se vor depune cereri distincte de creditare, pentru fiecare dintre acestea.

Art. 16. — (1) Nu pot fi introduse în calculul punctajului profesional al medicului creditările obținute pentru participarea la mai multe programe de EMC desfășurate în aceeași perioadă de timp și în aceeași locație.

(2) Prezența efectivă pe toată durata de desfășurare a manifestării științifice este obligatorie. În caz contrar, participantul nu va primi creditele aferente manifestării.

Art. 17. — Pentru creditarea programelor de EMCD se aplică următoarele reguli:

a) durata parcurgerii programului și a învățării efective, în scopul atingerii obiectivelor educaționale, care se apreciază prin testare pe lot-pilot organizată de furnizor, trebuie să se încadreze în limitele a maximum 18 ore pentru un singur program;

b) pentru programele EMCD prin revistă se admit 5—8 pagini tipărite, cu cel mult două figuri sau tabele incluse pe pagină, corespunzătoare a două ore efective de asimilare;

c) testul de evaluare pentru EMCD prin articole de revistă va conține minimum 10 întrebări, cu prag de promovare de răspuns corect la minimum 75% din întrebări;

d) pentru programe prin internet se consideră 5—8 pagini cu 2.500 de caractere pe pagină și cu trimitere la maximum două figuri sau tabele ca fiind corespunzătoare unei ore de învățare efectivă, respectiv un credit de EMC;

e) testul de evaluare pentru programe de EMCD prin internet va permite un acces pentru maximum două încercări, va conține un număr minim de 10 întrebări pentru fiecare 6 ore efective, cu un prag de promovare de răspuns corect la minimum 75% din întrebări;

f) pentru programe EMCD propuse de furnizori acreditați prin articole de revistă se acordă maximum două credite EMC pe număr; publicațiile incluse în Nomenclatorul CMR sunt numai purtătoare ale acestor programe, acestea fiind elaborate de furnizori acreditați pentru acest tip de educație medicală, publicațiile neputând fi furnizori de EMC;

g) cursurile de EMCD prin internet se creditează în funcție de durata apreciată de învățare efectivă, maximum 18 ore pe program, corespunzătoare a 18 credite EMC;

h) intervalul minim acceptat între două participări la programe de EMCD este de 30 de zile. În cazul participării în aceeași perioadă la două programe de EMCD prin internet, se iau în calcul creditele acordate pentru un singur program, cel având cele mai multe credite;

i) participarea la cursuri de EMCD organizate și creditate de o universitate sau de un organism profesional european ori internațional este creditată cu numărul de credite europene sau internaționale conferite de organismul respectiv, raportat la limitele prezentei decizii;

j) coordonatorii, autorii și tutorii de programe de EMCD vor beneficia de o creditare egală cu de 3 ori numărul de credite aferent activităților efective din program, atestată printr-o adeverință eliberată de furnizorul acreditat. Calculul acestor credite se face numai de către colegiul teritorial.

Art. 18. — (1) Cadrele didactice, precum și formatorii acreditați în conformitate cu Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 716/2002, care susțin cursuri creditate de Colegiul Medicilor din România, vor beneficia de numărul de ore efectiv prestate de fiecare înmulțit cu 3, în cazul manifestărilor naționale, și cu 2, în cazul celor regionale sau locale.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) furnizorii de EMC vor elibera, după caz, certificatul de participare în care se va menționa numărul de credite care a fost acordat de CMR pentru manifestare și/sau o adeverință atestând durata prestației didactice a fiecăruia. Numărul de credite aferent prestației didactice se calculează numai de către colegiul teritorial în temeiul adeverinței acordate de furnizorul principal.

(3) Pentru activitatea coordonatorilor și îndrumătorilor de stagii practice de instruire care nu sunt cadre didactice, dar care sunt cooptați pentru susținerea pregătirii studenților, medicilor rezidenți sau a celor cu competențe limitate, ori pentru programele de pregătire în vederea obținerii doctoratului, masteratului, a atestatelor de studii complementare și a stagiilor de readaptare sau reconversie profesională, se acordă un număr de 40 de credite EMC pe an, în baza unei dovezi care atestă o activitate de cel puțin 40 de ore efective pe parcursul a minimum două luni pe an calendaristic.

Art. 19. — (1) Creditele AMA (American Medical Association), obținute în Statele Unite ale Americii, vor fi luate în considerare ca atare, cu excepția situațiilor în care sunt convertite în ECMEC numai de către EACCME.

(2) Participarea la programe educaționale medicale în alte țări din afara Europei și Statelor Unite ale Americii, creditate de un organism profesional acreditat ca atare, beneficiază de un număr de credite în limitele prezentei decizii.

(3) Participarea la orice manifestare educațională medicală în străinătate care nu are numărul de credite acordat de un organism profesional acreditat în domeniu, înscris pe certificatul de absolvire, nu beneficiază de creditare.

(4) Stagiile practice și schimburile de experiență efectuate în străinătate care nu au creditare internațională nu se creditează.

Art. 20. — (1) Pentru obținerea de titluri de calificare profesională sau științifică, certificate de Ministerul Sănătății sau Ministerul Educației Naționale, se acordă credite, adițional/suplimentar creditelor obținute prin EMC, conform prevederilor prezentei decizii, după cum urmează:

a) titlul de medic specialist — 40 de credite EMC;

b) atestat de studii complementare — 30 de credite EMC;

c) titlul de medic primar — 40 de credite EMC;

d) titlul de doctor în medicină umană — 40 de credite EMC;

e) titlul de master în domeniul medical uman — 30 de credite EMC;

f) statutul de cadru didactic universitar în instituții de învățământ superior medical acreditate, cu activitate confirmată de instituția universitară — 40 de credite EMC pe an.

(2) Certificatele atestând participarea sau absolvirea unor programe de educație medicală continuă cu titluri și conținut relativ similar cu unele elemente ale unor programe de studii complementare vor conține obligatoriu mențiunea că nu fac parte integrantă dintr-un astfel de program.

CAPITOLUL IV

Editurile și publicațiile medicale

Art. 21. — Se acordă credite numai autorilor de cărți, manuale sau tratate științifice medicale publicate de editurile cuprinse în Lista editurilor acreditate de Colegiul Medicilor din România.

Art. 22. — Se acordă credite numai pentru articolele științifice medicale publicate sau pentru abonamentele la publicații incluse în Nomenclatorul publicațiilor medicale agreeate de Colegiul Medicilor din România, postat pe site-ul CMR.

Art. 23. — Înscriserea în Nomenclatorul editurilor de carte medicală agreeate de CMR se face în baza cererii-tip din anexa nr. 2e la prezenta procedură. Înscriserea editurilor de carte medicală nu reprezintă și o acreditare ca furnizor de manifestări de EMC față în față.

Art. 24. — (1) Înscriserea în Nomenclatorul publicațiilor medicale agreeate de Colegiul Medicilor din România se face în baza fișei publicației cuprinse în anexa nr. 2f la prezenta procedură, iar criteriile de includere sunt următoarele:

Grupa A:

— existența înregistrării ISI.

Grupa B+:

1. să fie o publicație științifică medicală prin esența sa, având o periodicitate a apariției de cel puțin 4 numere pe an, în ediții tipărite și electronice;

2. obligativitatea deținerii de către publicație a International Standard Serial Number (ISSN);

3. existența înregistrării într-o bază internațională de date;

4. să conțină articole originale, editoriale sau recenzii, eventual prezentări de cazuri, traduceri, în domeniile medicale de specialitate bazate pe dovezi;

5. adresabilitatea strict medicală, generală sau pe specialități;

6. deținerea girului științific al unei societăți științifice medicale, universități de medicină etc.;

7. includerea în consiliul editorial sau colectivul redacțional de cadre didactice universitare cu rol de predare.

Grupa B:

1. să fie o publicație științifică medicală prin esența sa, având o periodicitate a apariției în ediții tipărite sau electronice;
2. obligativitatea deținerii de către publicație a International Standard Serial Number (ISSN);
3. existența înregistrării într-o bază internațională de date;
4. să conțină articole originale, editoriale sau recenzii, eventual prezentări de cazuri, traduceri, în domeniile medicale de specialitate bazate pe dovezi;
5. adresabilitatea strict medicală generală sau pe specialități;
6. deținerea girului științific al unei societăți științifice medicale sau universități de medicină și farmacie;
7. includerea în consiliul editorial sau colectivul redacțional de cadre didactice universitare cu rol de predare.

(2) Publicațiile pot fi purtătoare de programe de EMCD organizate numai de furnizori acreditați în acest domeniu, nu de publicații. Creditarea acestor programe se obține numai ca urmare a aplicației făcute de furnizorul acreditat, nu de publicație.

Art. 25. — (1) Normele de creditare stabilite pentru articole cuprinse în publicațiile medicale sunt:

a) articole științifice în reviste de specialitate românești agreeate de CMR sau internaționale, catalogate BDI și ISI, după cum urmează:

- grupa A — (ISI) — 40 de credite pentru un articol;
- grupa B+ — (BDI +) — 30 de credite pentru un articol;
- grupa B — (BDI ediție tipărită sau electronică) — 15 credite pentru un articol;

b) capitole de cărți în tratate de medicină — 30 de credite pentru un capitol sub 100 de pagini și 40 de credite pentru un capitol de peste 100 de pagini, ca unic autor;

c) carte sau monografie medicală — 40 de credite pentru o carte, ca unic autor;

d) traduceri de carte medicală — 30 de credite pentru o carte, ca unic traducător;

e) existența a 2 sau mai mulți autori pentru un articol într-o publicație medicală agreeată de CMR sau a unui capitol ori unei cărți publicate la o editură agreeată de CMR duce la împărțirea procentuală a creditelor acordate la numărul de autori menționați pentru capitolul sau cartea respectivă; autorul principal primește suplimentar 25% din punctajul celorlalți autori; prin *autor principal* se înțelege primul, ultimul sau autorul de corespondență sau toți dacă este stipulat că autorii au contribuit în mod egal;

f) un articol publicat în mai multe reviste se creditează o singură dată;

g) publicarea de rezumate ale unor comunicări prezentate la manifestări științifice nu se creditează suplimentar față de lucrarea comunicată;

h) comunicarea studiilor de farmacovigilență confirmate oficial de Agenția Națională a Medicamentului — 5 credite pentru o comunicare, dar nu mai mult de 2 comunicări pe an;

i) pentru abonamente la:

— revistele științifice medicale naționale cuprinse în Nomenclatorul publicațiilor medicale agreeate de Colegiul Medicilor din România și aparținând categoriei B se acordă 5 credite/abonament anual;

— revistele categoria B+ și A, agreeate de CMR, din țară — 10 credite;

— reviste din străinătate, indexate Med-Line, Pubmed Resources guide, Medscape și altele similare — 10 credite pentru un abonament anual;

— pentru abonamentele la revistele științifice medicale din străinătate, editate și traduse în România, creditarea se face ca la revistele naționale;

— pot fi luate în considerare pentru calculul punctajului profesional cel mult 2 abonamente anual.

(2) Publicațiile creditate de CMR se menționează în Nomenclatorul publicațiilor medicale acreditate de Colegiul Medicilor din România.

CAPITOLUL V

Taxe

Art. 26. — (1) Taxa de evaluare a documentelor de creditare a manifestărilor științifice se calculează după cum urmează:

a) în cazul manifestărilor științifice naționale și EMCD:

- cu o durată de o zi — 150 euro;
- cu o durată de două zile — 200 euro;
- cu o durată de trei sau mai multe zile — 250 euro;

b) în cazul manifestărilor științifice regionale sau locale:

- cu o durată de o zi — 50 euro;
- cu o durată de două zile — 100 euro;
- cu o durată de trei sau mai multe zile — 150 euro.

(2) În cazul depunerii documentelor de solicitare a creditării unui eveniment educațional într-un termen mai mic de 30 de zile, dar nu mai puțin de 10 zile înaintea datei de debut a manifestării, respectiv mai mic de 60 de zile, dar nu mai puțin de 30 de zile, în cazul EMCD, se instituie o taxă de urgență al cărei cuantum va fi de 5 ori mai mare decât taxele prevăzute la alin. (1).

Art. 27. — (1) Facultățile de medicină acreditate ca furnizor de EMC vor achita pentru creditarea planului anual de cursuri postuniversitare o taxă de 200 euro pentru fiecare pachet de maximum 100 cursuri, începând cu anul universitar 2018—2019.

(2) Pentru alte manifestări științifice în afara celor prevăzute la alin. (1), facultățile de medicină acreditate ca furnizor de EMC vor achita taxele prevăzute de art. 26.

Art. 28. — Sunt exceptate de la plata taxei prevăzute la art. 26 alin. (1) colegiile teritoriale în situația în care organizează manifestări științifice ca unic furnizor, numai dacă respectă condițiile și termenele generale prevăzute de prezenta decizie; în caz contrar vor achita taxa de urgență prevăzută la alin. (2) al aceluiași articol.

Art. 29. — (1) Taxele se achită în lei la cursul BNR valabil la data efectuării plății.

(2) În cazul respingerii creditării manifestărilor științifice după analiza dosarului, taxele achitate nu se returnează.

Art. 30. — (1) Taxa pentru includerea în Nomenclatorul editurilor, respectiv al publicațiilor agreeate de CMR este de 400 euro, cu excepția editurilor și publicațiilor care aparțin colegiilor teritoriale ale medicilor, care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa nr. 1 la decizie.

(2) Taxa pentru reincludere anuală este de 150 euro, cu excepția editurilor și publicațiilor care aparțin colegiilor teritoriale ale medicilor, care se încadrează în parametrii prezentați în anexa nr. 1 la decizie.

CAPITOLUL VI

Anexe

Art. 31. — Anexele nr. 2a—2g fac parte integrantă din prezenta procedură.

CERERE - TIP
de creditare a formelor de educație medicală continuă

Aviz facultatea de medicină/universitatea de medicină și farmacie
(numai pentru cursuri)
Semnătură decan/rector/prorector*

Aviz colegiul medicilor
(pentru manifestări nonformale)
Semnătură președinte sau vicepreședinte*

Completarea câmpurilor marcate* din cererea-tip este obligatorie. Extragerea unor paragrafe din prezenta cerere este interzisă. În cazul nerespectării acestor prevederi solicitarea va fi respinsă automat.

I. Informații generale despre instituția organizatoare

1. Denumirea furnizorului acreditat care propune evenimentul educațional*

2. Coordonatorul de program (obligatoriu medic, cadru didactic cu rol de predare sau formator acreditat de Ministerul Sănătății, membru al Colegiului Medicilor din România)*

Titlu/grad profesional * Numele* Prenumele

Specialitate*

Telefon Fax E-mail

3. Persoana de contact desemnată de furnizorul acreditat (obligatoriu medic, membru al Colegiului Medicilor din România)*

Titlu/grad profesional * Numele * Prenumele *

Specialitate*

Telefon Fax E-mail*

II. Informații privind evenimentul educațional propus creditării

1.a) Tipul de activitate propus*

Curs (inclusiv atelier de formare) Congres Curs pre-congres/conferință Simpozion pre-congres/conferință Conferință Simpozion Masă rotundă Atelier de lucru Webinar Serie de ... Program mixt

Altele

b) Program EMCD tip program

c) Program EMCD în cadrul unui program mixt

2. Titlul programului*

2. a) Manifestarea nu este parte componentă a unui program pentru obținere de atestat de studii complementare*

3. Obiectivul educațional-științific urmărit

4.a) Perioada de desfășurare*

b) Descrierea timpului de studiu aferent programului — (EMCD)

c) Platforma de suport — scurtă descriere (EMCD)

5. Proprietarul platformei — (EMCD)

6. Coordonator științific — (EMCD)

7. Grupul-țintă (descrierea strictă a specialităților și gradului profesional al medicilor cărora li se adresează evenimentul educațional; orice alți participanți, în afara grupului-țintă, nu beneficiază de creditele acordate de CMR)*

8. Numărul de participanți scontat*

9. Programul științific exact (va fi atașat ca anexă, în limba română)*

NOTĂ:

Organizatorul se obligă să anunțe Departamentul profesional științific și învățământ al CMR cu privire la orice modificări ulterioare survenite în programul educațional și, în termen de maximum 30 de zile de la încheierea programului, să prezinte un raport semnificativ asupra acestuia.

10. Evaluarea rezultatelor așteptate la finalul programului educațional* (obligatorie în cazul cursurilor) Da/Nu

11. Tipul materialelor publicate pentru prezentarea/susținerea evenimentului educațional (se vor anexa). Materialele publicate nu pot conține referiri asupra sponsorilor decât pe ultima pagină și nu trebuie să conțină reclame privind locațiile turistice.*

III. Informații privind finanțarea evenimentului educațional*

1. Denumirea sponsorilor* — obligatoriu
2. Cuantumul sponsorizării* — obligatoriu
3. Tipul de activități finanțate*
4. Alte surse de finanțare* — va fi menționat obligatoriu cuantumul acestora*
5. Cuantumul taxei de participare — obligatoriu

Declar pe propria răspundere că voi organiza evenimentul educațional propus în conformitate cu procedurile, criteriile și normele prevăzute în Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 12/2018 privind reglementarea sistemului național de educație medicală continuă, a criteriilor și normelor de acreditare a furnizorilor de educație medicală continuă, precum și a sistemului procedural de evaluare și creditare a activităților de educație medicală continuă adresate medicilor. Declar lipsa oricăror interese comerciale directe ale evenimentului educațional propus pentru creditare.

Declarație asupra unor potențiale conflicte de interese/bias, privind programul în general și fiecare lector implicat în program*:

1. *Conflict de interese* — un conflict între datoria față de public și interesele personale ale unui cadru didactic sau formator, în calitatea sa de persoană privată, care ar putea influența necorespunzător îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților în exercitarea calității cu care a fost investit oficial.

2. *Bias* — termen utilizat pentru descrierea unei tendințe sau preferințe către o anumită perspectivă, ideologie sau rezultat, în special atunci când tendința interferă cu abilitatea de a fi imparțial și obiectiv. Biasul poate fi științific, politic, economic, financiar, religios, general sau particular discriminatoriu, etnic, rasial, cultural sau geografic. Biasul poate apărea în relație cu o anumită industrie sau produs comercial, cum ar fi un dispozitiv medical sau un produs farmaceutic, ori în relație cu o anumită viziune intelectuală, politică etc., în situații în care acțiunea produselor sau viziunilor poate fi, la fel de bine, utilă sau validă.

Data*

.....

Semnătura/parafa*

.....

*ANEXA Nr. 2b
la procedura de creditare*

M O D E L - T I P de prezentare a unui program de educație medicală continuă

Completarea tuturor câmpurilor marcate* din cererea-tip este obligatorie. Extragerea unor paragrafe din prezenta cerere este interzisă. În caz contrar, solicitarea va fi respinsă automat.

*Furnizor de EMC principal acreditat de CMR:

*Furnizori asociați (furnizori acreditați de CMR)

*Calificarea profesională și didactică a persoanelor cu atribuții de instruire teoretică și practică (cadre didactice cu rol de predare și/sau formatori acreditați de Ministerul Sănătății potrivit prevederilor Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 716/2002 privind acreditarea programelor educaționale, formatorilor și formatorilor de formatori din sistemul sanitar) *

*CV-uri lectori străini

Titlul programului*

*este o parte componentă a unui program de studii complementare pentru obținere de atestat Da/Nu

Data sau perioada de desfășurare*

Grupul-țintă (specialitate, grad profesional)

*numărul estimat al participanților (în cazul cursurilor numărul nu poate depăși 25 de persoane/cadru didactic de predare):

*cerințele de formare identificate

analiza acestor cerințe și motivația organizării*

Rezultate așteptate

Obiective educaționale

*Metodologie didactică utilizată (mijloacele și metodele prin care se asigură transmiterea, asimilarea cunoștințelor și formarea deprinderilor practice)

*Strategia de organizare

*Evaluarea:

— absolvenților/participanților (cunoștințe și abilități) Da/Nu

— lectorilor — chestionar de opinie Da/Nu

— programului — chestionar de evaluare a evenimentului (anexa nr. 2g la procedura de creditare) Da/Nu

În temeiul acestor evaluări se alcătuiește raportul asupra desfășurării evenimentului care se trimite către CMR în termen de maximum 30 de zile.

Data*

.....

Semnătura/parafa*

.....

MODEL - TIP
de certificat de absolvire

Antet*	Antet furnizor EMC*	Antet*
furnizor EMC principal	(când este unic)	furnizor EMC asociat
		Antet CM teritorial (dacă nu este furnizor principal)

CERTIFICAT DE ABSOLVIRE**Nume și prenume**

Dl/Dna dr. (specialitate, grad profesional)...

a absolvit cursul

titlul cursului

"..."

locul desfășurării

desfășurat la ...

în perioada (la data) ... promovând evaluarea finală.

Numărul de credite**CMR acordă pentru promovarea acestui curs un număr de
credite de EMC****(adresa nr. ...)**Coordonator program,
ștampilă (principal)Coordonator program,
ștampilă (când este unic)Coordonator program,
ștampilă (asociat)

Cod manifestare (cod auto județ) Nr. (din lista de participanți) data eliberării

.....
....**Mențiuni (nu se trec pe certificat):****Numai furnizori de EMC acreditați de Colegiul Medicilor din România.**Participanții care nu au absolvit evaluarea finală nu primesc creditele acordate de CMR, ci numai un certificat de participare, fără credite.**Denumirea eventualilor sponsori ai cursului nu poate fi înscrisă pe certificat.*

1) Anexa nr. 2c este reprodusă în facsimil.

MODEL - TIP
de certificat de participare

Antet*	Antet furnizor EMC*	Antet*
furnizor EMC principal	(când este unic)	furnizor EMC asociat
	Antet CM teritorial (dacă nu este furnizor principal)	

CERTIFICAT DE PARTICIPARE**Nume și prenume**

DI/Dna dr. ...

a participat la ...

titlul manifestării

locul desfășurării

desfășurat la ...

în perioada (la data) ...

Numărul de credite EMC

CMR acordă pentru această/acest ... (tipul și titlul manifestării) un număr de
..... credite de EMC
(adresa nr. ...)

Coordonator program,
ștampilă (principal)

Coordonator program,
ștampilă (când este unic)

Coordonator program,
ștampilă (asociat)

Cod manifestare (cod auto județ) Nr. (din lista de participanți) data eliberării

Mențiuni (nu se trec pe certificat):****Numai furnizori de EMC acreditați de Colegiul Medicilor din România.****Denumirea eventualilor sponsori ai cursului nu poate apărea pe certificat.*

1) Anexa nr. 2d este reprodusă în facsimil.

CERERE - TIP
de includere în Nomenclatorul editurilor de carte medicală aprobate de CMR

Completarea tuturor rubricilor din cererea-tip este obligatorie. Extragerea unor paragrafe din prezenta cerere este interzisă. În caz contrar, solicitarea va fi respinsă.

Informații generale despre editură

1. Denumirea editurii

2. Motivația solicitării

3. Proprietarul editurii

Numele Prenumele Titlul

Telefon Fax E-mail

4. Persoana de contact desemnată de editură (obligatoriu medic, membru al Colegiului Medicilor din România)

Titlul/grad profesional Specialitate

Numele Prenumele

Telefon Fax E-mail

5. Experiență în publicarea de carte medicală (de menționat titlurile de carte medicală publicate în ultimii 3 ani)

—

—

—

—

—

6. Consiliul științific care acordă gir cărților medicale publicate (de menționat titlul didactic/științific, gradul profesional al membrilor):

—

—

—

7. Surse de finanțare — obligatoriu explicit menționate

8. Potențiale conflicte de interese/bias:

1. *Conflict de interese* — un conflict între datoria față de public și interesele personale ale unui cadru didactic sau formator, în calitatea sa de persoană privată, care ar putea influența necorespunzător îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților în exercitarea calității cu care a fost investit oficial.

2. *Bias* — termen utilizat pentru descrierea unei tendințe sau preferințe către o anumită perspectivă, ideologie sau rezultat, în special atunci când tendința interferă cu abilitatea de a fi imparțial și obiectiv. Bias-ul poate fi științific, politic, economic, financiar, religios, general sau particular discriminatoriu, etnic, rasial, cultural sau geografic. Biasul poate apărea în relație cu o anumită industrie sau produs comercial, cum ar fi un dispozitiv medical sau un produs farmaceutic, ori în relație cu o anumită viziune intelectuală, politică etc., în situații în care acțiunea produselor sau viziunilor poate fi, la fel de bine, utilă sau validă.

NOTĂ:

Includerea unei edituri în Nomenclatorul CMR nu este similară cu acreditarea ca furnizor de manifestări de EMC față în față. O editură nu este și nu poate deveni furnizor de manifestări de EMC.

Data

.....

Editor-șef,

.....

FIȘA PUBLICAȚIEI
pentru includerea în Nomenclatorul publicațiilor medicale agreeate de Colegiul Medicilor din RomâniaISSN:
BDI

CLASIFICARE:

Titlul publicației: Proprietar:
Editor științific (societatea, organizația):
Nr. de apariții/an: Debut publicistic (anul): Tiraj: Pe nr.: Pe an:Nr. de exemplare vândute/an: Adresabilitate dedicată: (nr. spec.) Preț abonament anual: lei dolari sau euro

Unde și cum se face plata abonamentului:

Cont bancar: Redactor-șef:

Adresă serviciu:

Telefon:
Fax:
Mobil:
E-mail:Secretar de redacție:

Adresă serviciu:

Telefon:
Fax:
Mobil:
E-mail:Persoană de legătură cu
Colegiul Medicilor din România:

Adresă serviciu:

Telefon:
Fax:
Mobil:
E-mail:Evaluarea calității științifice și editoriale (peer review):

Consiliul (comitetul) editorial:

--

Tiparul executat la:

--

Informații generale despre editură

1. Denumirea editurii

2. Motivația solicitării

3. Proprietarul editurii

Numele Prenumele Titlul

Telefon Fax E-mail

4. Persoana de contact desemnată de editură (obligatoriu medic, membru al Colegiului Medicilor din România)

Titlul/grad profesional Specialitate

Numele Prenumele

Telefon Fax E-mail

5. Experiență în publicarea de carte medicală (de menționat titlurile de carte medicală publicate în ultimii 3 ani)

—

—

6. Consiliul științific care acordă gir cărților medicale publicate (de menționat titlul didactic/științific, gradul profesional al membrilor):

—

—

—

7. Surse de finanțare — obligatoriu explicit menționate

8. Potențiale conflicte de interese/bias:

Data

Semnătura

1. *Conflict de interes* — un conflict între datoria față de public și interesele personale ale unui cadru didactic sau formator, în calitate sa de persoană privată, care ar putea influența necorespunzător îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților în exercitarea calității cu care a fost investit oficial.

2. *Bias* — termen utilizat pentru descrierea unei tendințe sau preferințe către o anumită perspectivă, ideologie sau rezultat, în special atunci când tendința interferă cu abilitatea de a fi imparțial și obiectiv. Biasul poate fi științific, politic, economic, financiar, religios, general sau particular discriminatoriu, etnic, rasial, cultural sau geografic. Biasul poate apărea în relație cu o anumită industrie sau produs comercial, cum ar fi un dispozitiv medical sau un produs farmaceutic, ori în relație cu o anumită viziune intelectuală, politică etc., în situații în care acțiunea produselor sau viziunilor poate fi, la fel de bine, utilă sau validă.

NOTĂ:

Includerea unei publicații în Nomenclatorul CMR în condițiile cuprinse în anexa nr. 1 la procedura de acreditare/reacreditare a furnizorilor de EMC nu transformă publicația sau trustul de presă care o deține în furnizor de manifestări de EMC față în față.

MODEL - TIP
de formă de evaluare a evenimentelor de educație medicală continuă

Titlul și organizatorul manifestării de EMC

Data/perioada

Locația

Înregistrarea participanților la o manifestare EMC în funcție de calitatea fiecăruia:

— participant/cursant

— lucrare prezentată

— coordonator

— lector

1. Am învățat ceva în urma acestui eveniment?

Da	Neutru	Nu
1	2 3	4 5

2. Va schimba acest eveniment practica mea?

Da	Neutru	Nu
1	2 3	4 5

3. A fost evenimentul organizat bine?

Da	Neutru	Nu
1	2 3	4 5

4. Calitatea conținutului științific a fost?

Bună	Neutru	Slabă
1	2 3	4 5

5. Calitatea lectorilor a fost?

Bună	Neutru	Slabă
1	2 3	4 5

6. A fost adecvat locul de desfășurare a evenimentului?

Da	Neutru	Nu
1	2 3	4 5

7. Am simțit că evenimentul a fost pătinitor?

Da	Neutru	Nu
1	2 3	4 5

Colegiile teritoriale vor verifica prin sondaj, pe baza documentelor doveditoare, acuratețea celor de mai sus.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 095484